

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

ΜΗΔΕΙΑ

Μετάφραση: Κώστας Γιαννόπουλος

ΚΑΛΑΜΑΤΑ 2019

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
ΜΗΔΕΙΑ

Copyright: Κωνσταντίνος Π. Γιαννόπουλος, 2019.

Εξώφυλλο: Γλυπτική αναπαράσταση της Μήδειας (1868) από μάρμαρο του **W.W. Story** που εκτίθεται στο **Μητροπολιτικό Μουσείο της Τέχνης** στη **Νέα Υόρκη**. Ψηφιακή επιχρωμάτωση: Κώστας Γιαννόπουλος.

Η πνευματική ιδιοκτησία αποκτάται χωρίς καμία διατύπωση και χωρίς την ανάγκη ρήτρας απαγορευτικής των προσβολών της. Απαγορεύονται η μερική ή ολική αναδημοσίευση του παρόντος έργου, η αναπαραγωγή του, καθώς και η παρουσίασή του με κάθε μέσο ή μορφή χωρίς τη γραπτή άδεια τού μεταφραστή και εκδότη του.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
ΜΗΔΕΙΑ

Μετάφραση: Κώστας Γιαννόπουλος

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΤΡΟΦΟΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

ΜΗΔΕΙΑ

ΧΟΡΟΣ

ΚΡΕΟΝΤΑΣ

ΙΑΣΟΝΑΣ

ΑΙΓΕΑΣ

ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΜΗΔΕΙΑΣ

ΤΡΟΦΟΣ

Ποτέ να μην πετούσε η Αργώ
μέσ' απ' τις μαύρες Συμπληγάδες στην Κολχίδα
ούτε και σε πλαγιά στο Πήλιο να 'πεφτε
κομμάτι πεύκου για ν' αρματωθούν
άριστοι άνδρες με κουριά, αυτοί που την ολόχρυση προβιά 5
αρπάξανε για χάρη του Πελία. Γιατί τότε η δική μου η κυρά,
η Μήδεια, ούτε στους πύργους θα 'πλεε στην Ιωλκό
από έρωτα για τον Ιάσονα κεραυνοβόλο ·
ούτε θα 'πειθε τις κόρες του Πελία να σκοτώσουν
τον πατέρα τους, στην Κόρινθο δεν θα 'μενε, 10
<χωρίς πατρίδα και συγγενή παλιό.
Τον πρώτο καιρό είχε άμεμπτη ζωή κι εδώ>
με τα παιδιά της και τον άντρα της, ευχάριστ' ήταν
στους πολίτες όταν στη γη τους ήρθε ξένη,
την είχε ο Ιάσοντας σε κάθε τι βοηθό ·
εγγύηση δεν είναι πιο τρανή,
όταν η γυναίκα με τον άντρα συμφωνεί. 15
Αντίθετα τώρα πάνε όλα κι η αγάπη ασθενεί.
Αφού πρόδωσε το σπιτικό του,
σε γάμο βασιλικό ο Ιάσοντας πλαγιάζει
με του Κρέοντα την κόρη, του κυβερνήτη αυτού του τόπου.
Κι η Μήδεια η δύστυχη, απατημένη, 20
τους όρκους εκείνου διαλαλεί, που με το χέρι το δεξί
ορκίστηκε την πιο μεγάλη πίστη, και τους θεούς μάρτυρες καλεί
για τη δικιά του ανταμοιβή.
Κάθεται νηστική και παραδίνει το σώμα της στον πόνο,
με δάκρυα περνά τον χρόνο 25
από τότε που 'νωσε πως από κείνον έχει αδικηθεί
κι ούτε πρόσωπο ούτε βλέμμα σηκώνει απ' τη γη ·
σαν βράχος ή θαλάσσιο
κύμα ακούει κάθε νουθεσία φιλική
και δεν στρέφει τον κάτασπρο λαιμό 30
στον εαυτό της παρά μόνο για να κλάψει τον πατέρα,
την πατρίδα και το πατρικό της, όλα τα πρόδωσε
σαν έφυγε μ' αυτόν που τώρα τη ντροπιάζει.
Μ' αυτές τις συμφορές η κακομοίρα έμαθε
τ' είναι να χάνεις την πατρίδα. 35
Τα ίδια της τα παιδιά μισεί, χαρά δεν παίρνει σαν τα δει.
Τρέμω μη βάλει ο νους της κι άλλο κακό ·
έχει βάρος στην καρδιά, δεν θα τ' αντέξει να υποφέρει,
την ξέρω εγώ, φοβάμαι
μην μπήξει στα σπλάχνα της μαχαίρι, 40
[ήσυχα μπήκε μέσα, που 'ναι στρωμένο το κρεβάτι,]
ή μη σκοτώσει βασιλική φαμίλια και γαμπρό
και βρει μετά μεγαλύτερο κακό.
Είναι ικανή · κι όποιος την πολεμά, δύσκολα

καλλίνικο τραγούδι τραγουδά. 45
Μα να, τα παιδιά της απ' το παιχνίδι
έρχονται, χωρίς να ξέρουν για της μάνας τους
τα δεινά · η νέα ψυχή τη θλίψη δεν αγαπά.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Δούλα στο σπίτι της κυρίας μου παλιά,
γιατί έρμη στην πόρτα του σπιτιού μπροστά 50
στέκεις, φωνάζοντας για τα δικά σου τα δεινά;
Πώς κι η Μήδεια θέλησε να μείνει από σένανε μακριά;

ΤΡΟΦΟΣ

Γέρο υπηρέτη των παιδιών,
για τους καλούς δούλους καταστροφή των αφεντικών
η δυστυχία, και τους αγγίζει την καρδιά. 55
Όσο για μένα, τόσο η ψυχή μου με πονά,
που μου 'ρθε επιθυμία σε γη και ουρανό
να βγω και να μιλήσω για της κυράς μου τα δεινά.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Ακόμα να πάψει η δύστυχη τη λύπησή της;

ΤΡΟΦΟΣ

Χαμπάρι δεν πήρες, σε ζηλεύω · τώρα είναι π' αρχίζει η κατάθλιψή της. 60

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Την άμυαλη - αν επιτρέπεται να μιλάω έτσι για τ' αφεντικά·
δεν έμαθε τίποτ' απ' τα νέα φοβερά.

ΤΡΟΦΟΣ

Τι συμβαίνει, γέρο; Μην αρνηθείς να πεις.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Τίποτα · μετάνιωσα ήδη που είπα και αυτά.

ΤΡΟΦΟΣ

Μα τη γενειάδα σου, από μένανε δεν θα κρυφτείς · 65
αν χρειαστεί, θα κάνω σιωπή.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Άκουσα έναν να λέει, από μένανε κρυφά,
όταν πλησίασα στον γέρων το παιχνίδι,
γύρω στης Πειρήνης τα νερά,
πως θ' απελάσει απ' την Κόρινθο ετούτα τα παιδιά 70
και τη μάνα τους μαζί ο άρχοντας σ' αυτή τη γη,
ο Κρέοντας. Αν είν' αλήθεια,

δεν το ξέρω · θα 'θελα όμως να μην είναι.

ΤΡΟΦΟΣ

Κι ο Ιάσοντας θα τ' ανεχτεί,
παρ' ότι με τη μάνα διαφωνεί;

75

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Ο νέος γάμος αφήνει πίσω τον παλιό,
ο Ιάσοντας δεν είναι φίλος γι' αυτό το σπιτικό.

ΤΡΟΦΟΣ

Είμαστε χαμένοι, αν νέο προσθέσουμε κακό
πριν καλά-καλά περάσει το παλιό.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Γι' αυτό κι εσύ, επειδή δεν είναι ώρα να το μάθει,
ψύχραιμη να είσαι και σιωπηλή.

80

ΤΡΟΦΟΣ

Παιδιά, ακούτε τι πατέρα έχετε
'Όχι βέβαια και να χαθεί, αφεντικό μου είναι ·
όμως και πάλι ένοχος για τους οικείους του θα κηρυχτεί.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Και ποιος δεν είναι; Δεν το 'μαθες ακόμα,
όπως καθέννας τον εαυτούλη του καλύτερ' απ' τους άλλους αγαπά,
[κάποιοι δίκαια, άλλοι για το κέρδος,]
έτσι και τούτος για χάρη της νέας του γυναίκας δεν αγαπάει τα παιδιά;

85

ΤΡΟΦΟΣ

Παιδιά, ελάτε σπίτι, όλα θα πάνε καλά.
Κι εσύ να τα κρατάς όσο γίνεται μοναχά
και μην τα πηγαίνεις στη μάνα τους κοντά όταν μελαγχολεί.
Την έχω δει να ρίχνει άγριο βλέμμα
στα παιδιά, σαν κάτι να θέλει να τους κάνει · κι ούτε θα πάψει
χολή να βγάνει, το ξέρω καλά, προτού σε κάποιον να ξεσπάσει.
Μακάρι να μην το κάνει στους δικούς της, αλλά στους εχθρούς της.

90

95

ΜΗΔΕΙΑ

Αχ,
η δύστυχη, η μαύρη απ' τα βάσανα,
αχ, με τι τρόπο να πέθαινα;

ΤΡΟΦΟΣ

Να 'το που σας το 'λεγα, παιδάκια μου · η μάνα σας
ταράζει την καρδιά της, τραντάζει την οργή της.
Πηγαίνετε γρήγορα στο σπίτι

100

και μην τραβήξετε την προσοχή της
ούτε κοντά να πάτε, φυλαχτείτε,
άγριο χαρακτήρα και φύση στυγερή
έχει η ατίθαση ψυχή της.

Πηγαίνετε τώρα, πηγαίνετε γρήγορα μέσα ·

105

φαίνεται απ' την αρχή πως ανεβαίνει
σύννεφο κραυγής που θα τ' ανάψει
μεγαλύτερη οργή · τι να κάνει, λες,
η γενναία κι απτόητη
ψυχή που την τρυπάνε συμφορές;

110

ΜΗΔΕΙΑ

Ωχ,

έπαθα η δύστυχη, έπαθα μεγάλα κακά
που είναι να χτυπιέμαι. Καταραμένοι
γιοι μάνας μισητής, μακάρι να πεθάνετε
με τον πατέρα σας μαζί κι όλο το σπίτι ας γκρεμιστεί.

ΤΡΟΦΟΣ

Αχ, τι με βρήκε, γυναίκα σκληρή.

115

Γιατί στο λάθος του πατέρα τα παιδιά σου
έχουν μερτικό; Γιατί τα μισείς; Αλίμονο,
παιδάκια μου, σκιάζομαι μην κάτι σας συμβεί.

Φοβερά τα μυαλά των βασιλιάδων,
ελάχιστα εξουσιάζονται, μα πιο πολύ εξουσιάζουν,
γι' αυτό και την οργή τους δύσκολα μετριάζουν.

120

Να μάθεις με ισότητα να ζεις
είναι πιο καλό · μακάρι λοιπόν δίχως μεγαλεία
και φόβο να γεράσω και εγώ.

Και μόνο τη λέξη «μέτρο» να πεις,
κερδίζεις, κι η εφαρμογή του είν'
απ' τα καλά το πιο μεγάλο στους ανθρώπους · ό,τι το ξεπερνά,
δεν έχει ωφέλεια καμιά,
μεγάλες καταστροφές θα δώσει
ο θεός που με το σπίτι θα θυμώσει.

125

130

ΧΟΡΟΣ

Άκουσα φωνή, άκουσα κραυγή
της δύστυχης
απ' την Κολχίδα · ακόμα να ησυχάσει;
Πες μου, γερόντισσα · μες στο δίπορτό
μου σπίτι η κραυγή της έχει φτάσει,
πώς να μη θλιβώ, γυναίκα, με τις λύπες
του σπιτιού, αφού το νιώθω φιλικό.

135

ΤΡΟΦΟΣ

Δεν υπάρχει σπίτι · μας τελείωσε.

Ο ένας σε βασιλικό κρεβάτι ξαπλώνει, 140
η άλλη, η κυρά μου, στην κάμαρά της μαραζώνει
και κανέννας απ' τους φίλους
δεν μπορεί με λόγια φιλικά να της γιατρέψει την καρδιά.

ΜΗΔΕΙΑ

Ω, που το κεφάλι μου κεραυνός 145
ν' ανοίξει · τι νόημα έχει πια να ζω;
Αχ · μακάρι στον τάφο να ξεκουραστώ
και πίσω ν' αφήσω τη ζωή που μισώ.

ΧΟΡΟΣ

Ακούτε, Δία, Γη και Φως, 150
τι μοιρολόι η δύστυχη
γυναίκα τραγουδά;

Κι εσύ γιατί τ' ανεπιθύμητο
κρεβάτι, ασυλλόγιστη, έχεις ερωτευθεί;
Γρήγορα το τέλος του θανάτου θε να 'ρθει·
διόλου μην το ποθείς.

Αν άλλο κρεβάτι ο άντρας σου τιμά, 155
μην έχεις θυμό ·

Ο Δίας θα σε υπερασπιστεί σ' αυτό.

Μην κάνεις έτσι,
για τον άντρα σου μη μοιρολογείς.

ΜΗΔΕΙΑ

Ω, μεγάλη Θέμιδα κι Άρτεμη σεβαστή, 160
βλέπετε τι περνώ, εγώ που με μεγάλους όρκους
είχα δέσει τον καταραμένο

τον γαμπρό; Που να τον δω κι αυτόν και τη γυναίκα του
μαζί και τα παλάτια τους στα κομμάτια,
που πρώτοι τόλμησαν να μ' αδικήσουν. 165

Πατέρα μου, πόλη μου, τον ίδιο μου τον αδελφό αισχρά
τον σκότωσα κι έφυγ' από σας μακριά.

ΤΡΟΦΟΣ

Ακούτε τι λέει και πώς καλεί 170
τη Θέμιδα των ταμάτων και τον Δία, των όρκων
τον ταμία, καθώς πιστεύουν οι θνητοί;

Με τίποτα μικρό
δεν θα πάψει η κυρά μου την οργή.

ΧΟΡΟΣ

Πώς θα γινόταν στην όψη μου 175
να 'ρχόταν και των λόγων μου
τον ήχο να αφουγκραστεί,
μήπως τη βαρύθυμη οργή

της άφηνε, την κρίση της τη φλογερή;
Ποτέ η προθυμία μου
μη λείψει από τους φίλους μου.
Πήγαινε τώρα και βγάλ' την 180
από μέσα εκεί · πες της πως φίλες είμαστε γι' αυτή,
τρέχα πριν κάνει το κακό
σ' αυτούς που είναι μέσα ·
μεγάλη ορμή τής δίνει το πένθος της αυτό.

ΤΡΟΦΟΣ

Τρέχω · μα φοβάμαι πως δεν θα πείσω την κυρά· 185
για χάρη σου τον κόπο θα τον κάνω.

Κι ας κοιτά με ματιά λεχώνας λιονταρίνας
τον δούλο που
τολμά να της μιλήσει πηγαίνοντας κοντά.

Κουτούς αν έλεγες και διόλου σοφούς 190
τους παλιούς, δεν θα 'χες λάθος,
τραγούδια για γιορτές,
συμπόσια και δείπνα

βρήκαν, ευχάριστα ακούσματα στη ζωή ·
όμως κανένας τους 195
δεν βρήκε μουσική και πολύχορδα

τραγούδια να βάζουν τέλος στη λύπηση τη μισητή, που με θανάτους
και τρομερές καταστροφές κλείνει σπίτια.

Κέρδος θα 'ταν η θεραπεία 200
των θνητών με μουσική · εκεί που 'ναι άφθονα
φαγοπότια, γιατί άσκοπα υψώνουν τη φωνή;

Από μόνο του δίνει χαρά
στον άνθρωπο το πλούσιο φαΐ.

ΧΟΡΟΣ

Κραυγή άκουσα με στεναγμούς πολλούς 205
θρηνητικούς, με πόνους εκκωφαντικούς ουρλιάζει
για τον άθλιο γαμπρό που πρόδωσε τον γάμο αυτό ·

θεοπαρακαλεί, για τ' άδικο που έχει βρει,
τη Θέμιδα των όρκων,
αυτή που έφερε ο Δίας στην Ελλάδα, 210

μέσ' απ' το μαύρο κι αλμυρό
τ' απέραντου Πόντου το στενό.

ΜΗΔΕΙΑ

Γυναίκες της Κορίνθου, βγήκα, να, 215
μη με κατηγορείτε · ξέρω ότι πολλοί
έχουν υπεροψία, άλλοι κρυφά

κι άλλοι φανερά · κάποιιοι πάλι, που ζουν
στην άκρη με αδιαφορία,
απέκτησαν φήμη και όνομα κακά.

Δικαιοσύνη δεν υπάρχει στα μάτια των ανθρώπων,
 πριν μάθουν καν τι έχει κάποιος μέσα του, 220
 και μόνο που τον βλέπουν, νιώθουν φθόνο κι ας μην τους αδίκησε ποτέ.
Ναι, ο ξένος οφείλει να προσαρμόζεται στην πόλη,
 όμως δεν επαινών τον αλαζόνα τον πολίτη
 που από άγνοια μισεί τον συμπολίτη.
Τ' ανέλπιστο που 'πεσε πάνω μου 225
 διέλυσε την ψυχή μου · φεύγω απ' τη ζωή,
 φίλες, αφήνω κάθε χαρά και θέλω να πεθάνω.
Αυτός που ήταν για μένα τα πάντα, ξέρω καλά,
 ο άντρας ο δικός μου, βγήκε χειρότερος απ' όλους.
Κι από τα όντα που 'χουνε πνεύμα και ψυχή 230
 απ' όλα το πιο άθλιο είναι η γυνή ·
 πρώτα πρέπει με ποσό υπερβολικό
 σύζυγο ν' αποκτήσουμε και στο κορμί αφεντικό
 να τον ορίσουμε · κακό το ένα, τ' άλλο πιο πικρό.
Κι εδώ 'ναι ο αγώνας ο πιο μεγάλος, αν θα πάρουμε κακό 235
 ή σύζυγο καλό · φήμη καλή δεν δίνουν τα διαζύγια
 στη γυναίκα, ούτε μπορεί τον άντρα της να τον περιφρονεί.
Όταν η γυναίκα σε σπίτι μ' άλλους τρόπους μπαίνει,
 που δεν τους ξέρει απ' το δικό της, πρέπει να μαντεύει
 πώς άριστα θα χειριστεί τον κύριό της. 240
Κι αν το πετύχουμε, μετ' από τόσους κόπους,
 ο σύζυγος να 'ναι δίπλα μας κι αβίαστα να φέρει τον ζυγό,
 έχουμε βίο ζηλευτό · αν όχι, τον θάνατο βλέπω πιο καλό.
Όταν ο άντρας το σπίτι δεν το υπομένει,
 διώχνει το βάρος της καρδιάς σαν έξω βγαίνει 245
 [παρέα με τον φίλο του ή συνομήλικό του] ·
 εμείς αναγκαζόμαστε μόνο σε μια ψυχή ν' αφιερωνόμαστε.
Μάλιστα λένε πως οι γυναίκες ακίνδυνα
 στο σπίτι ζουν, ενώ εκείνοι πολεμούν,
 κακώς το πιστεύουν αυτό · καλύτερα τρεις φορές σ' ασπίδα 250
 δίπλα να σταθώ παρά να γεννήσω μία.
Όμως αυτά που λέω δεν ισχύουν και για τις δυο ·
 εσύ έχεις την πόλη σου, έχεις το πατρικό σου,
 απολαμβάνεις τη ζωή και την παρέα φίλων,
 εγώ 'μαι μοναχή, πόλη δεν έχω και μ' αδικεί 255
 ο άντρας μου, είμαι το λάφυρο από γη βαρβαρική
 κι ούτε μάνα ή αδελφό ούτ' άλλο συγγενή
 έχω για καταφύγιο στην καταστροφή.
Από σένα λοιπόν θέλω τη χάρη αυτή,
 αν τρόπος ή τέχνασμα για μένα βρεθεί, 260
 τον άντρα μου να τιμωρήσω για όσα μου' χει κάνει,
 [κι αυτόν που του 'δωσε την κόρη του κι αυτή που τονε πήρε,]
 να κάνεις σιωπή. **Η** γυναίκα σ' όλα γεμάτη φόβο είναι,
 ανίκανη να πολεμήσει κι όπλο να δει ·
 αν όμως την αδικήσεις στο κρεβάτι, 265

δεν υπάρχει πιο αιμοβόρα ψυχή.

ΧΟΡΟΣ

Θα σου κάνω τη χάρη αυτή · δίκαια θα τον εκδικηθείς,
Μήδεια. Δεν απορώ που για την τύχη σου πενθείς.
Βλέπω τον Κρέοντα, τον άρχοντα του τόπου,
νέες αποφάσεις έρχεται να πει.

270

ΚΡΕΟΝΤΑΣ

Εσύ, η θυμωμένη με τον άντρα σου και σκυθρωπή,
Μήδεια, είπα να περάσεις έξω απ' αυτή τη γη,
εξόριστη, αφού πάρεις και τα τέκνα σου μαζί,
και μην αργείς · εγώ πήρα την απόφαση
αυτή και δεν πρόκειται να γυρίσω πίσω
αν απ' τη χώρα μου δεν σ' εξορίσω.

275

ΜΗΔΕΙΑ

Αχ · καταστράφηκα η άμοιρη τελείως ·
έρχονται κατά πάνω μου οι εχθροί
και είναι δύσκολη η διαφυγή.
Όμως θα σε ρωτήσω κι ας είμαι σε θέση δεινή ·
γιατί με διώχνεις, Κρέοντα, από τη γη αυτή;

280

ΚΡΕΟΝΤΑΣ

Φοβάμαι -δεν είν' ανάγκη να το κρύψω-
μην κάνεις στο παιδί μου ανεπανόρθωτο κακό.
Πολλές αποδείξεις συμβάλλουν σ' αυτό ·
έχεις γεννηθεί σοφή και ξέρεις κόλπα πολλά,
χώρια ότι στερείσαι τον άντρα σου στο κρεβάτι.
Μάλιστα ακούω πως απειλείς, έτσι μου λένε,
πως σε μένα, τον γαμπρό μου και την κόρη μου
θα κάνεις κάτι. Μέτρα λοιπόν θα πάρω για να μην πάθω.
Καλύτερα τώρα, λέω, να σου δείξω έχθρα, γυναίκα,
παρά να μαλακώσω και μετά να κλαίω.

285

290

ΜΗΔΕΙΑ

Αλίμονο, αλίμονο.
Δεν είναι πρώτη φορά, Κρέοντα, μα πολλοστή,
που μου κάνει κακό η φήμη μου και με βλάπτει πολύ.
Ο γονιός ο λογικός δεν πρέπει
μέχρι σοφίας να μορφώνει τα παιδιά του ·
γιατί, εκτός απ' οκνηρά,
οι συμπολίτες τους τα βρίσκουνε και μισητά.
Αν νέες γνώσεις σ' άσχετους προσφέρεις,
άχρηστος θα φανείς, κουτός ·
αν πάλι, όσοι θαρρούν πως έχουν γνώση υψηλή,
σε θεωρήσουν ανώτερό τους, στην πόλη θα 'σαι οχληρός.

295

300

Την τύχη αυτή έχω κι εγώ ·
αφού 'μαι έξυπνη, με μισούν οι μεν,
[οι δε φιλήσυχη με βλέπουν κι άλλοι το αντίθετο,
κάποιοι πάλι εχθρική · πάντως δεν είμαι και τόσο σοφή,]

305

τι με φοβάσαι · μην πάθεις κάτι;
Μη φοβάσαι, Κρέοντα, δεν έχω τρόπο
να βλάψω βασιλιάδες.

Άλλωστε πού μ' αδίκησες εσύ; Έδωσες την κόρη σου
σ' εκείνον που σε πήγε η ψυχή. Για τον άντρα μου
το μίσος · λογικά έπραξες εσύ, πιστεύω,
και τώρα που ευτυχείτε δεν ζηλεύω ·
παντρευτείτε, ώρα σας καλή, όμως σ' αυτή τη γη
αφήστε κι εμένα να ζω. Έχω αδικηθεί,
μα θα σωπάσω, αφού με νικούν οι δυνατοί.

310

315

ΚΡΕΟΝΤΑΣ

Καθησυχαστικά ακούγονται αυτά που μ' αραδιάζεις, μα μέσα μου
φοβάμαι πως κάποιο κακό μού ετοιμάζεις,
τώρα σ' εμπιστεύομαι πιο λίγο από πριν ·
από γυναίκα νευρική, το ίδιο κι από άντρα,
πιο εύκολα φυλάγεσαι παρά από αμίλητη σοφή.

320

Φύγε γρήγορα, σκασμός ·
η απόφαση είναι ειλημμένη και με κανένα κόλπο
δεν θα μείνεις, είσαι εχθρός.

ΜΗΔΕΙΑ

Μη, στα γόνατά σου πέφτω και της κόρης σου της φρεσκοπαντρεμένης.

ΚΡΕΟΝΤΑΣ

Τα λόγια σου ξοδεύεις· ποτέ δεν θα με πείσεις.

325

ΜΗΔΕΙΑ

Δεν σέβεσαι τα παρακάλια μου, θα μ' εξορίσεις;

ΚΡΕΟΝΤΑΣ

Δεν σ' αγαπάω περισσότερο από την οικογένειά μου.

ΜΗΔΕΙΑ

Πατρίδα μου, πόσο σε θυμάμαι τούτη τη στιγμή.

ΚΡΕΟΝΤΑΣ

Μετά τα παιδιά μου, την πατρίδα αγαπάω πιο πολύ.

ΜΗΔΕΙΑ

Αλίμονο, αλίμονο, ο έρωτας στον άνθρωπο πληγή.

330

ΚΡΕΟΝΤΑΣ

Είναι, θαρρώ, και θέμα τύχης.

ΜΗΔΕΙΑ

Δία, πρόσεξε καλά ποιος είν' ο φταιχτής για όλη αυτή τη δυστυχία.

ΚΡΕΟΝΤΑΣ

Είσαι κι ασεβής · τράβα κι απάλλαξέ με απ' τον μπελά.

ΜΗΔΕΙΑ

Δεν μου χρειάζετ' άλλο, πόνεσ' αρκετά.

ΚΡΕΟΝΤΑΣ

Σύντομα θα σε διώξουν οι φύλακές μου με τη βία.

335

ΜΗΔΕΙΑ

Μην το κάνεις, Κρέοντα, σ' εκλιπαρώ.

ΚΡΕΟΝΤΑΣ

Α, εσύ, γυναίκα, θα με βάλεις σε μεγάλη φασαρία.

ΜΗΔΕΙΑ

Θα φύγω · δεν σε ικέτευσα γι' αυτό.

ΚΡΕΟΝΤΑΣ

Τότε τι πιέζεις και μου κρατάς το χέρι;

ΜΗΔΕΙΑ

Μία μέρα άσε με να μείνω, αυτήν εδώ,
ν' αποφασίσω πώς θα φύγω
και των παιδιών μου τ' απαραίτητα -αφού πατέρας
δεν φροντίζει- να προμηθευτώ.

340

Έλεος · κι εσύ γονέας

είσαι · να τα νοιαστείς είναι φυσικό.

345

Για μένα δε μεν νοιάζει,

για κείνα κλαίω που τα βρήκε το κακό αυτό.

ΚΡΕΟΝΤΑΣ

Η απόφασή μου δεν φύτρωσε τυραννική,
και που νοιάστηκα παλιά, πολλά προκάλεσα δεινά ·
και τώρα, γυναίκα, ενώ βλέπω πως κάνω λάθος,
θα γίνει το δικό σου. Μα σου το λέω ανοιχτά,
αν η μέρα του θεού η αυριανή σε δει
με τα παιδιά στα όρια αυτής της γης,
θα θανατωθείς · έχει λεχθεί, δεν είναι ψέμα.

350

Αν πρέπει να μείνεις, μείν' άλλη μια μέρα ·

355

απ' όσα με τρομάζουν τίποτα να κάνεις δεν μπορείς.

ΧΟΡΟΣ

[Δυστυχισμένη,]

αχ, αχ, μαύρη απ' τις συμφορές.

Πού θα βρεθείς; Ποιο φίλο για τους ξένους,

ποια χώρα και ποιο σπίτι να σε σώσουν απ' τα βάσανα θα βρεις;

360

Θεός είναι που σ' αδιέξοδα πελάγη,

γεμάτα δυστυχία, Μήδεια, σου όρισε πορεία.

ΜΗΔΕΙΑ

Άσχημα τα πράγματα παντού · ποιος διαφωνεί;

Αλλά, μη νομίζετε, δεν θα 'ναι το τέλος τους αυτό,

365

<αν κάποια δύναμη στην τέχνη μου έχω εγώ.>

Υπάρχουν κι άλλοι αγώνες για τους νιόπαντρους

κι εκείνους που τους πάντρεψαν τρεχάματα μεγάλα.

Νομίζεις θα καλόπιανα εδαύτον,

αν δεν είχα να σχεδιάσω, να κερδίσω κι άλλα;

Ούτε καν θα του μιλούσα ούτε με τα χέρια θα τον ακουμπούσα.

370

Σε τέτοιο σημείο έφτασε από βλακεία,

που ήτανε στο χέρι του το σχέδιο ν' αποτρέψει

μ' εξορία και μ' άφησε σήμερα

να μείνω εδώ, σήμερα που τρεις εχθρούς νεκρούς

αφήνω, πατέρα, κόρη και γαμπρό.

375

Κι αν έχω δρόμους πολλούς να τους σκοτώσω,

δεν ξέρω, φίλες, ποιον να πρωτοπάρω ·

να βάλω φωτιά στην κάμαρα τη νυφική

ή με μαχαίρι τα συκώτια τους να φάω,

αφού ήρεμα τρυπώσω εκεί;

380

Ένα μόνο μ' εμποδίζει · αν πιαστώ

την ώρα που θα μπαίνω κι εκτελώ το σχέδιό μου,

οι εχθροί μου θα γελάνε με τον θάνατό μου.

Καλύτερα να πάρω την ευθεία, από την κούνια

τέλεια την κατέχω, με δηλητήρια να τους τελειώσω.

385

Ας γίνει έτσι ·

Κι ας πούμε πως πεθάναν · ποια πόλη μετά θα με δεχτεί;

Ποια χώρα άσυλο και ποιος σίγουρο σπίτι

θα μου δώσει και το σαρκίο μου θα σώσει;

Κανείς. Θα περιμένω λίγο χρόνο,

να φανεί πύργος ασφαλής,

390

κι ύστερα ήσυχα με δόλο κάνω τον φόνο ·

κι αν πάλι ανυπέρβλητη ατυχία με βγάλει απ' τον δρόμο,

ακόμα κι αν είναι να πεθάνω, παίρνω το σπαθί

και τους σκοτώνω, στα έσχατα της τόλμης φτάνω.

Μα τη θεά που λατρεύω

395

πάν' απ' όλους κι έχω βοηθό,

την Εκάτη, που 'ναι στο βάθος του σπιτιού μου,

κανέννας τους δεν θα πονέσει την καρδιά μου ούτε θα γελάσει.
Πικροί κι ολέθριοι οι γάμοι θα τους βγουν,
πικρά και το συμπεθεριό και το φευγιό μου από δω. 400

Τίποτα απ' όσα ξέρεις μην ξεχάσεις,
Μήδεια, όταν θα σκέφτεσαι και θα σχεδιάσεις ·
ώρα για το φοβερό · είναι αγώνας θάρρους.
Δεν βλέπεις τι περνάς; **Μην** αφήσεις να σε περιγελούν
για τον σισύφειο γάμο του **Ιάσονα**, 405
εσύ κρατάς από τον **Ήλιο** κι από πατέρα ευγενικό.
Έχεις τον τρόπο · άλλωστε γεννηθήκαμε
γυναίκες, ανίκανες για το καλό,
όμως εργάτριες πανούργες για κάθε τι κακό.

ΧΟΡΟΣ

Τα ποτάμια τα ιερά πίσω γυρνάνε στις πηγές, 410
η δικαιοσύνη κι όλ' αλλάζουν ·
απατηλές των ανδρών οι βουλές και στους θεούς
οι όρκοι τους δεν στέριωσαν καθόλου.

Έχω δόξα στη ζωή, η φήμη μου ανατρέπεται · 415
στο γυναικείο γένος έρχεται τιμή·
γνώμη κακή για τις γυναίκες ποτέ ξανά δεν θ' ακουστεί. 420

Οι μούσες των παλιών ποιητών
την απιστία μου πια δεν τραγουδούν.
Στην ψυχή μου της λύρας
τραγουδι θεϊκό δεν χάρισε 425
ο μουσηγέτης ο **Απόλλων** · αλλιώς με μέλος θ' απαντούσα
στο γένος το αρσενικό. **Μεγάλη** η ιστορία, έχει
πολλά να πει για τη δική μου μοίρα και την ανδρική. 430

Από το πατρικό σου έπλευσες
με μανική καρδιά διασχίζοντας τις δίδυμες του **Πόντου**
πέτρες · τώρα σε ξένη 435
μένεις γη, χωρίς συζυγικό κρεβάτι,
καψερή, εξορισμένη
φεύγεις απ' τη χώρα και ταπεινωμένη.

Πάει η δύναμη των όρκων κι ούτε ντροπή
απέμεινε σε όλη την **Ελλάδα**, στον ουρανό έχει αναληφθεί. 440
Κι εσύ δεν έχεις σπίτι πατρικό,
δυστυχισμένη, να βρεις
λιμάνι μακρινό στις συμφορές, και στο κρεβάτι σου
άλλη κυρία, ανώτερη,
και σπίτι σου αφεντεύει. 445

ΙΑΣΟΝΑΣ

Δεν είναι πρώτη φορά που βλέπω

να μην παλεύεται ο άγριος θυμός.
Και σπιτικό θα είχες και τούτη τη γωνιά,
αν τις βουλές των ανωτέρων σου έπαιρνες ελαφρά,
μα μίλησες ανόητα και φεύγεις εξορία. 450

Δεν μου καίγεται καπνός· λέγε όσο θες
πως είναι ο Ιάσονας ο πιο ελεεινός.
Μ' εκείνα που ξεστόμισες στον βασιλιά,
κέρδος που σε τιμώρησε μ' εξορία μοναχά. 455

Και κάθε π' οργιζότανε,
τον ηρεμούσα ψυχικά, γιατί ήθελα να μείνεις·
όμως εσύ δεν έπαψες ανόητα να κρίνεις κι
άσχημα να μιλάς για τη βασιλική τη φαμελιά· γι' αυτά σε διώχνουν από δω.

Όμως δεν σας αφήνω,
κι έρχομαι, γυναίκα, για σένα να νοιαστώ,
μη φύγεις δίχως χρήματα μαζί με τα παιδιά,
να έχεις κάποιους πόρους· η εξορία κουβαλά πολλά
δεινά· όσο κι αν με μισείς,
δεν θέλω το κακό σου. 460

ΜΗΔΕΙΑ

Τρισάθλιε απατεώνα, πώς αλλιώς να σε πω,
όνομα πιο βαρύ της ανανδρίας δεν μπορώ να βρω,
μπροστά μου τόλμησες να 'ρθεις κι ας είσαι ο χειρότερος εχθρός
[για τους θεούς, εμένα κι όλους τους ανθρώπους]; 465

Αυτό δεν είναι θάρρος ούτε πράξη αντρικιά,
στα μάτια να κοιτάς αυτόν που αδικείς,
είναι η μεγαλύτερη αρρώστια των ανθρώπων,
ξεδιαντροπιά· όμως καλά 'κανες και ήρθες· 470

θα βγάλω το βάρος της ψυχής
με όσα θα σου πω κι εσύ θα πληγωθείς.

Ας τα πάρουμε λοιπόν απ' την αρχή·
εγώ σ' έσωσα, είναι γνωστό στους Έλληνες
π' ανέβηκαν μαζί σου στην Αργώ, 475

τότε που σ' έστειλαν τους ταύρους με την πύρινη πνοή
να ζέψεις και του θανάτου να οργώσεις τη γη·
τον δράκο, που φύλαγε τ' ολόχρυσο τομάρι
άυπνος με κουλουριάσματα περίτεχνα, 480

τον σκότωσα εγώ και κράτησα ψηλά φανάρι να σωθείς.
Πατέρα και σπίτι πρόδωσα
για να σ' ακολουθήσω σε Πήλιο και Ιωλκό,
περισσότερο από πόθο κι όχι μυαλό· 485

τον Πελία σκότωσα με τρόπο φρικιαστικό,
έβαλα τις κόρες του, όλο το σπίτι του κατάστρεψα εγώ.
Τα έκανα για χάρη σου, παλιάνθρωπε, αυτά
κι εσύ με πούλησες και πήρες άλλη, 490

κι ας έχουμε παιδιά· γιατί, αν δεν είχες,
θα σε συγχωρούσε κάποιος που πόθησες τον γάμο αυτό.

Χαθήκανε οι όρκοι σου, κι ούτε ξέρω αν νομίζεις αδύναμους τους παλιούς θεούς ή ότι θέσπισαν νέους νόμους στους θνητούς, όμως τους πάτησες και το γνωρίζεις. 495

Αχ, δεξί μου χέρι, πολλές φορές σε κράτησε αυτός, όπως τα γόνατα αυτά, μάταια μ' άγγιξε ο ικέτης ο απατηλός, μάταιες οι ελπίδες.

Ας είναι, να σου μιλήσω σαν να 'σαι φίλος, (μα τι να περιμένω από σένα να καλό; 500

Όταν ρωτήσω, θα φανεί πόσο είσαι ελεεινός) · πού να πάω λοιπόν; Στο πατρικό που άφησα μετά την προδοσία;

Ή στις ταλαίπωρες τις κόρες του Πελία; Ωραία θα με δεχτούν ύστερ' απ' του πατέρα τους τη δολοφονία. 505

Έτσι είναι · για τους ίδιους τους δικούς μου έγινα κακή, κι αυτούς που έπρεπε να μην πειράξω τους έχω εξαιτίας σου εχθρούς.

Κι εσύ ανάμεσα στις Ελληνίδες ευτυχισμένη μ' έκανες να φανώ, για να με ξεπληρώσεις · αξιοθαύμαστο σύζυγο σ' έχω η τυχερή και πιστό, 510

γι' αυτό φεύγω διωγμένη από δω, δίχως φίλους, παρατημένη με τα παρατημένα μου παιδιά · ωραία ντροπή για τον νέο τον γαμπρό, φτωχά να τριγυρνάνε τα παιδιά του, το ίδιο κι ο σωτήρας σου, εγώ. 515

Δία, για το χρυσάφι που 'ναι ψεύτικο σίγουρες αποδείξεις έδωσες στους ανθρώπους, γιατί να μη βρίσκονται και οι κακοί από σημάδια τους πάνω στο κορμί;

ΧΟΡΟΣ

Φοβερή η οργή κι ανίατη, 520
όταν συγγενής ερίζει με τον συγγενή.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Φαίνεται πως πρέπει ν' απαντήσω ικανά και σαν καλός καραβοκύρης, μ' ολάνοιχτα πανιά ως τις άκρες, ν' αποφύγω την ανυπόφορη πολυλογία σου, κυρά. 525

Πολύ ψηλά ανέβασες τη χάρη που μου έκανες, όμως την εκστρατεία μου, πιστεύω, η Αφροδίτη έσωσε, από θεούς κι ανθρώπους εκείνη μοναχά.

Έχεις έξυπνο μυαλό - αλλά μόνο τον φθόνο προκαλώ αν πω ότι ο Έρωτας σ' ανάγκασε με τ' ακριβή του βέλη να μου σώσεις τη ζωή. 530

Γι' αυτό και δεν θα συνεχίσω · όπου βοήθησες, έκανες καλά.

Για τη δική μου σωτηρία πιο πολλά

έχεις πάρει απ' ό,τι έδωσες και θα το αποδείξω. 535
 Πρώτα απ' όλα, στην Ελλάδα, όχι σε ξένη
 χώρα κατοικείς, γνωρίζεις δικαιοσύνη τι εστί,
 τι νόμος απέναντι στο δίκαιο του ισχυρού σημαίνει ·
 όλη η Ελλάδα έμαθε πως είσαι ευφυής,
 και φήμη κέρδισες · μα, αν στης γης την άκρη
 κατοικούσες, δεν θα μιλούσε για σένα κανείς. 540
 Ούτε χρυσάφι θα 'θελα στο σπίτι μου
 ούτε να τραγουδώ καλύτερα κι απ' τον Ορφέα,
 αν ήταν να μη μαθευτεί η τύχη μου η καλή.
 Για τα καμώματά μου, ετούτα είχα 545
 να σου πω · άλλωστ' εσύ προκάλεσες τον τσακωμό.
 Για δε τα όσα μού χρεώνεις για τον γάμο το βασιλικό,
 πρώτα θα σου δείξω πως είμαι έξυπνος,
 λογικός μετά κι ύστερα μεγάλος φίλος για σένα
 και τα παιδιά -μην ταράζεσαι. 550
 Όταν ήρθα εδώ από την Ιωλκό,
 φέρνοντας ανυπέρβλητες συμφορές,
 ποια καλύτερη τύχη θα μπορούσα να βρω,
 ο εξόριστος, απ' το να παντρευτώ του βασιλιά την κόρη;
 Κι όχι για κείνο που σε τρώει, απέχθεια για το κρεβάτι μας, 555
 ή από έρωτα για τη νέα νύφη
 ούτε τους πολύτεκνους για ν' ανταγωνιστώ ·
 μου φτάνουν τα παιδιά μας και δεν θα παραπονεθώ ·
 πάν' απ' όλα για να ζούμε καλά,
 να μη μας λείπει το παραμικρό -είναι γνωστό 560
 πως όλοι αλλάζουν πεζοδρόμιο για ν' αποφύγουν τον φτωχό-
 να τ' αναθρέψω όπως μας πρέπει,
 κι αφού αδέρφια τους χαρίσω,
 να τα 'χω όλα ίσα, σε μια οικογένεια ενωμένα,
 και να ευτυχίσω · εσύ γιατί τα θέλεις τα παιδιά; 565
 Με τα παιδιά που θ' αποκτήσω,
 βοηθώ κι αυτά. Κακό να το σκεφτώ;
 Ούτε που θα το 'λεγες, αν δε σ' έκαιγε το κρεβάτι.
 Εκεί έχετε καταντήσει οι γυναίκες, αν όλα καλά σάς πάνε
 στο κρεβάτι, νομίζετε πως έχετε τα πάντα κατακτήσει, 570
 αν πάλι στο κρεβάτι σας προκύψει ατυχία,
 τα πιο ωραία πράγματα τα βλέπετε με μοχθηρία.
 Μακάρι μ' άλλους τρόπους
 να κάναμε παιδιά κι η φάρα των γυναικών ν' αφανιζόταν ·
 έτσι κακό κανένα δεν θα υπήρχε στους ανθρώπους. 575

ΧΟΡΟΣ

Ιάσονα, επιδέξια τον λόγο σου στολίζεις, ·
 όμως θα το πω κι ας μη σ' αρέσει,
 άδικα τη γυναίκα σου προδίδεις.

ΜΗΔΕΙΑ

Πολλές οι διαφορές μου απ' τους πολλούς ·
για μένα όποιος αδικεί, ενώ ρήτορας σοφός 580
έχει γεννηθεί, αξίζει την πιο σκληρή ποινή ·
πιστεύει, με τον λόγο εύκολα τ' άδικο κουκουλώνει,
γι' αυτό τολμά κι εγκληματεί · άρα σοφός δεν είναι.

Όπως δεν είσαι κι εσύ · και μη μου παριστάνεις τον έντιμο και
τρομερό ομιλητή. Μ' ένα επιχείρημα και μόνο σε τελειώνω · 585
αν ήσουνα σωστός, έπρεπε να με πείσεις
για τον γάμο, όχι να είναι μυστικός.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Ναι, ξέρω, ωραία υποστήριξη θα μου παρείχες,
αν για τον γάμο είχα μιλήσει, ενώ προς το παρόν
να κατευνάσεις τον μεγάλο σου θυμό δεν έχεις προσπαθήσει. 590

ΜΗΔΕΙΑ

Δεν ήταν ο γάμος η αιτία, αλλά η βάρβαρη εγώ,
που στα γεράματα κοντά τη φήμη σου θα χαλώ.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Δεν ήταν για χάρη μιας γυναίκας -μάθε το καλά-
που την πριγκίπισσα παντρεύτηκα,
μα, όπως σου εξήγησα, ήθελα να σε σώσω 595
και στα δικά μου τα παιδιά
αδέλφια πριγκιπόπουλα να δώσω, στηρίγματα του σπιτιού.

ΜΗΔΕΙΑ

Να λείπει η καλή ζωή που φέρνει πόνο
κι ο πλούτος που ματώνει την ψυχή.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Ξέρεις πώς θ' αλλάξεις άποψη και θα φανείς σοφή;
Μη δεις ποτέ ως πόνο αυτό που σ' ωφελεί 600
ούτ' ατυχία εκείνο που σου δίνει ευτυχία.

ΜΗΔΕΙΑ

Εύκολα με προσβάλλεις, όταν έχεις προστασία,
ενώ εγώ η έρμη πάω εξορία.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Εσύ ευθύνεσαι γι' αυτό · κανένας άλλος. 605

ΜΗΔΕΙΑ

Τι έκανα; Μήπως παντρεύτηκα και σε πρόδωσα εγώ;

ΙΑΣΟΝΑΣ

Βαριές κατάρες είπες για τον οίκο το βασιλικό.

ΜΗΔΕΙΑ

Τώρα καταριέμαι και το δικό σου σπιτικό.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Φτάνει πια, δεν σε κατηγορώ.

Τώρα που πας στην εξορία, αν θες

για βοήθεια λεφτά,

πες το · έτοιμος είμαι να προσφέρω πολλά

και να ζητήσω από φίλους να σας φερθούν καλά.

Αν δεν θες, είσαι ανόητη, γυναίκα ·

σταμάτα να φωνάζεις και τα κέρδη σου θα 'ναι αρκετά.

610

615

ΜΗΔΕΙΑ

Δεν μας χρειάζονται οι φίλοι σου

ούτε κάτι από σένα, τίποτα να μη δώσεις ·

τα δώρα ενός αχρείου αξία δεν έχουνε καμιά.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Τότε ας είναι μάρτυρές μου οι θεοί,

σε όλα επιθυμώ να σας σταθώ,

αλλά σε σένα δεν αρέσει το καλό κι από γινάτι

διώχνεις όποιον σ' αγαπά · γι' αυτό θα λυπηθείς πολύ.

620

ΜΗΔΕΙΑ

Φύγε · απ' την κάψα σου για το νιόπαντρο κορίτσι

δεν κρατιέσαι τόσην ώρα έξω απ' το σπίτι.

Να το παντρευτείς · κι αν θέλουν οι θεοί,

τέτοιος θα 'ν' ο γάμος σου που θα σε κάνει να τον αρνηθείς.

625

ΧΟΡΟΣ

Ο έρωτας που έρχεται μ' ορμή δόξα καμιά

ή αρετή δεν δίνει στους ανθρώπους · μα αν με μέτρο 'ρθει

η Αφροδίτη, άλλη θεά καμιά δεν φέρνει τόση ευτυχία.

Ποτέ, θεά, σε μένανε με τα χρυσά

σου τόξα μη ρίζεις του πόθου

αλάθευτο, φαρμακωμένο βέλος.

Δώρημα κάλλιστο απ' τους θεούς, να μ' αγαπά η λογική ·

ποτέ αχόρταγη διαμάχη κι αντίδικη οργή

ούτε λαχτάρα στην καρδιά για αλλουνού κρεβάτι

να μη μου δώσεις, Κύπρη φοβερή, μα της ειρήνης

γάμους να τιμάς και με τον νου οξύ

να κρίνεις ποιον να πάρω.

630

635

640

Πατρίδα μου και σπίτι μου, ποτέ
την πόλη μου μη στερηθώ
παίρνοντας δρόμο δύσκολο
και δύσβατο,
απ' όλους τον πιο οικτρό.

645

Καλύτερα με θάνατο να με δαμάσει ο χάρος,
αφού τη μέρα αυτή αξιωθώ ·
κανένα βάσανο πιο κακό
απ' το να χάνεις την πατρίδα.

650

Το ξέρω, κι όχι απ' άλλους,
αυτό που έχω να σου πω ·
ούτε πόλη ούτε φίλος θα
λυπηθεί εσένα που 'παθες
απ' τα πάθη το πιο δεινό.

655

Να χαθεί ο αχάριστος
που φίλους δεν τιμά τίμια ξε-
κλειδώνοντας την καρδιά · δικός μου
φίλος ποτέ δεν θα 'ναι.

660

ΑΙΓΕΑΣ

Μήδεια, σε χαιρετώ · χαιρετισμό
για φίλους κανείς δεν ξέρει πιο καλό.

ΜΗΔΕΙΑ

Κι εγώ σε χαιρετώ, γιε του Πανδίονα σοφέ,
Αιγέα. Από πού μας έρχεσαι περαστικός;

665

ΑΙΓΕΑΣ

Απ' το μαντείο του Απόλλωνα το παλαιό.

ΜΗΔΕΙΑ

Ποιος λόγος σ' έστειλε στον ομφαλό της γης τον προφητικό;

ΑΙΓΕΑΣ

Ψάχνω να μάθω αν θα κάνω παιδιά.

ΜΗΔΕΙΑ

Μα τους θεούς, χωρίς παιδιά ζεις τόσον καιρό;

670

ΑΙΓΕΑΣ

Κάποιος θεός θα θέλησε για μέν' αυτή τη μοίρα.

ΜΗΔΕΙΑ

Έχεις γυναίκα, παντρεύτηκες ποτέ;

ΑΙΓΕΑΣ

Έχω γυναίκα στο κρεβάτι μου.

ΜΗΔΕΙΑ

Και τι σου είπε ο Φοίβος για παιδιά;

ΑΙΓΕΑΣ

Σοφίες που δεν μπορεί να καταλάβει ο θνητός.

675

ΜΗΔΕΙΑ

Εγώ δεν κάνει να μάθω τον χρησμό;

ΑΙΓΕΑΣ

Οπωσδήποτε, χρειάζεται ένα σοφό μυαλό.

ΜΗΔΕΙΑ

Τι χρησμό έβγαλε λοιπόν; Πες, αν είναι σωστό να τον ακούσω.

ΑΙΓΕΑΣ

Να μη λύσω το πόδι που εξέχει στο δερμάτινο φλασκί...

ΜΗΔΕΙΑ

Πριν κάνεις τι ή φτάσεις πού;

680

ΑΙΓΕΑΣ

Πριν γυρίσω στην εστία μου την πατρική.

ΜΗΔΕΙΑ

Και ποια ανάγκη σ' έφερε εδώ;

ΑΙΓΕΑΣ

Ο Πιτθέας, ο βασιλιάς της Τροιζήνας.

ΜΗΔΕΙΑ

Γιος του Πέλοπα, λένε, ευλαβής.

ΑΙΓΕΑΣ

Θέλω να τον συμβουλευτώ για τον χρησμό.

685

ΜΗΔΕΙΑ

Είναι σοφός, και έμπειρος σ' αυτό.

ΑΙΓΕΑΣ

Κι απ' όλους τους φίλους μου ο πιο στενός.

ΜΗΔΕΙΑ

Καλή σου τύχη λοιπόν κι ό,τι ποθείς.

ΑΙΓΕΑΣ

Όμως η όψη σου αλλάζει χρώμα, γιατί;

ΜΗΔΕΙΑ

Αιγέα, ο άντρας μου είναι ο χειρότερος απ' όλους.

690

ΑΙΓΕΑΣ

Τι λες; Καθαρά για τον καημό σου να μου πεις.

ΜΗΔΕΙΑ

Ο Ιάσοντας με αδικεί χωρίς να του 'χω κάνει κάτι.

ΑΙΓΕΑΣ

Τι σου 'κανε; Μίλα καθαρά.

ΜΗΔΕΙΑ

Έβαλε πάνω από μένα άλλη κυρία του σπιτιού.

ΑΙΓΕΑΣ

Και τόλμησε να κάνει τέτοια προστυχιά;

695

ΜΗΔΕΙΑ

Μάλιστα · οι παλιοί του αγαπημένοι δεν αξίζουμε πια.

ΑΙΓΕΑΣ

Ερωτεύτηκε ή το κρεβάτι σου βαρέθηκε;

ΜΗΔΕΙΑ

Ερωτεύτηκε παράφορα · δεν είναι πιστός στην οικογένειά του.

ΑΙΓΕΑΣ

Παράτα τον, αν είναι πρόστυχος, όπως λες.

ΜΗΔΕΙΑ

Ερωτεύτηκε φροντίδες βασιλικές.

700

ΑΙΓΕΑΣ

Και ποιος του τις παρέχει; Τελείωνε τη φράση.

ΜΗΔΕΙΑ

Ο Κρέοντας, που εδώ στην Κόρινθο την εξουσία έχει.

ΑΙΓΕΑΣ

Τώρα καταλαβαίνω γιατί θρηνείς, γυναίκα.

ΜΗΔΕΙΑ

Καταστράφηκα · και με διώχνουν κι από πάνω.

ΑΙΓΕΑΣ

Ποιος; Άλλο κακό μου λες.

705

ΜΗΔΕΙΑ

Ο Κρέοντας, μ' εξορίζει από δω.

ΑΙΓΕΑΣ

Κι ο Ιάσοντας το επιτρέπει; Απαράδεκτο κι αυτό.

ΜΗΔΕΙΑ

Στα λόγια όχι, όμως να τ' ανεχτεί έχει σκοπό.

Μα τη γενειάδα σου, πέφτω

στα γόνατά σου και σ' εκλιπαρώ,

λυπήσου με, λυπήσου με την άτυχη

και φρόντισε μην πάω η έρμη εξορία,

δέξου με ικέτιδα στη γη και στα παλάτια σου.

Έτσι οι θεοί θ' ακούσουν τη λαχτάρα σου

για παιδιά κι ο βίος σου θα πάρει τέλος μ' ευτυχία.

Δεν φαντάζεσαι τι τύχη έχεις που με βρήκες ·

εγώ την ατυχία σου θα πάψω και θα σε κάνω παιδιά

να σπείρεις · ξέρω τέτοια μαγικά.

710

715

ΑΙΓΕΑΣ

Για λόγους πολλούς τη χάρη

θα σου κάνω, γυναίκα, πρώτα για τους θεούς

κι έπειτα για τους απόγονους που τάξεις ·

σ' αυτό το θέμα τα 'χω τελείως χαμένα.

Άκου τώρα πώς το βλέπω · αν έρθεις σε μένα,

που 'μαι δίκαιος, θα δοκιμάσω να σε προστατέψω.

Όμως, γυναίκα, σε προειδοποιώ ·

δεν θα σε πάρω απ' το μέρος αυτό

και μόνο αν έρθεις μόνη στο παλάτι μου,

θα είσαι ασφαλής και δεν θα σε δώσω σε κανένα.

Μόνη σου πρέπει να φύγεις από δω ·

δεν θέλω σε φίλο δικαίωμα να δώσω ούτε ένα.

720

725

730

ΜΗΔΕΙΑ

Συμφωνώ · αν όμως μου 'δινες εγγύηση

γι' αυτό, εντάξει θα 'σουνα σε όλα.

ΑΙΓΕΑΣ

Δεν μ' εμπιστεύεσαι; Ποια η δυσκολία;

ΜΗΔΕΙΑ

Σ' εμπιστεύομαι · όμως με πολεμά το σπίτι του Πελία
κι ο Κρέοντας μαζί. Αν με όρκο δεσμευτείς,
δεν θα με δώσεις αν έρθουν να με πάρουν ·
αν μόνο στα λόγια συμφωνήσεις κι όχι με όρκο στους θεούς,
μπορεί μαζί τους να τα βρεις και στις διαπραγματεύσεις
να υποχωρήσεις · εγώ 'μαι σε αδυναμία,
εκείνοι έχουν χρήμα κι εξουσία.

735

740

ΑΙΓΕΑΣ

Απ' τα λόγια σου φαίνεσαι πολύ προσεκτική,
κι αφού νομίζεις έτσι, να ορκιστώ.
Και εγώ θα εξασφαλιστώ,
αν έχω κάποια πρόφαση για τον εχθρούς,
και εσύ σωστά θα προετοιμαστείς · λέγε τους θεούς.

745

ΜΗΔΕΙΑ

Ορκίσου στο έδαφος της Γης και στον παππού μου 'Ηλιο,
σ' όλο το γένος των θεών ν' απευθυνθείς.

ΑΙΓΕΑΣ

Τι να ορκιστώ; Λέγε.

ΜΗΔΕΙΑ

Από τη χώρα σου ποτέ δεν θα με διώξεις,
κι αν οι εχθροί μου με ζητήσουν,
ποτέ δεν θα με δώσεις όσο ζεις και με τη θέλησή σου.

750

ΑΙΓΕΑΣ

Ορκίζομαι στη Γη και το αγνό του 'Ηλιου φως
κι όλους τους θεούς, τα πάντα θα τηρήσω.

ΜΗΔΕΙΑ

Ωραία ως εδώ · και τι θα πάθεις αν τον όρκο σου πατήσεις;

ΑΙΓΕΑΣ

'Ό,τι παθαίνει ο ασεβής.

755

ΜΗΔΕΙΑ

Μπορείς να πηγαίνεις ευχαριστημένος · όλα καλά.
Κι εγώ στην πόλη σου σύντομα θα 'ρθω,
αφού κάνω ό,τι κάνω και πετύχω ό,τι σκεφτώ.

ΧΟΡΟΣ

Από τον γιο της Μαίας, των οδοιπόρων βασιλέα,
στο σπίτι να οδηγηθείς κι ό,τι με ζήλο
επιθυμείς να το πετύχεις, 760
άντρα ευγενικέ,
όπως εγώ σε βλέπω, Αιγέα.

ΜΗΔΕΙΑ

Δία, Δίκη του Δία και φως του Ήλιου,
ένδοξα τώρα θα νικήσω τον εχθρό, φίλες, 765
είμαι σε δρόμο καλό,
υπάρχει ελπίδα να πληρώσει.

Αυτός ο άντρας πάνω στην ώρα, στον χαμό,
έρχεται σαν λιμάνι για όσα επιθυμώ ·
σ' αυτόν θα δέσω το σκοινί της πρύμνης, 770
όταν στην πόλη της Παλλάδας αφιχθώ.

Και τώρα όλα μου τα σχέδια θα σου
πω · μην περιμένεις όμως να σ' ευχαριστήσουν.
Θα στείλω δούλα στον Ιάσονα
ζητώντας του να 'ρθει να με δει. 775

Θα του μιλήσω μαλακά, όταν φανεί,
πως τάχα είμαι σύμφωνη και πως σωστά θα παντρευτεί
βασιλικά κι εμένα θ' αρνηθεί,
πως όλα είν' ωφέλιμα, καλά 'ποφασισμένα.

Τα παιδιά να μείνουν θα ζητήσω, 780
όχι ότι θα τ' άφηνα σε μέρος εχθρικό,
να τα προσβάλλουν οι εχθροί μου,
αλλά βοηθούς να τα 'χω στις πριγκίπισσας το φονικό.

Με δώρα στα χέρια θα τα στείλω,
[στη νύφη να τα πάνε, να μην τα διώξει από δω,]
πέπλο αραχνοϋφαντο και σφυρήλατο στεφάνι από χρυσό ·
κι όταν θα πάρει τα κοσμήματα και πάνω της τα βάλει,
άσχημο τέλος θα 'χει αυτή κι όποιος την ακουμπάει ·
με τέτοια δηλητήρια τα δώρα θα ποτίσω. 785

Κι εδώ τελειώνω με το θέμα αυτό. 790
Όμως σπαράζω για κείνο που πρέπει ύστερα
να κάνω · να σκοτώσω τα παιδιά μου
τα ίδια · κανείς δεν τα γλιτώνει απ' τα χέρια τα δικά μου ·

κι αφού το σπίτι του Ιάσονα θα 'χω ρημάξει,
θα φύγω από δω, απ' των αγαπημένων μου παιδιών τον φόνο, 795
έχοντας τολμήσει την πιο ανόσια πράξη.

Γιατί δεν υποφέρεται το γέλιο των εχθρών, φίλες.
Ας γίνει ό,τι θέλει · τι κερδίζω αν ζω; Ούτε πατρίδα
έχω ούτε σπίτι ούτε άλλο καταφύγιο στον ορυμαγδό.
Λάθος που παράτησα 800

το σπίτι μου το πατρικό και λόγια ενός Έλληνα
τα πίστεψα, με τη βοήθεια του θεού θα τον εκδικηθώ.

Δεν θα δει ποτέ ξανά τα παιδιά μας
ζωντανά ούτ' απ' τη νέα του γυναίκα
θα δει ποτέ παιδιά, γιατί κι η άθλια αυτή 805
άθλια θα πάει απ' τα φαρμάκια μου, αισχρά.

Κανένας μη νομίσει πως είμ' ανίκανη κι αδύναμη
ούτε ειρηνική, μα κάθε άλλο,
κακή με τους κακούς, με τους καλούς καλή ·
με δόξα μεγάλη ζουν μονάχ' αυτοί. 810

ΧΟΡΟΣ

Μια και φανέρωσες το σχέδιό σου,
κι αφού και σένα θέλω να βοηθήσω και τους νόμους των ανθρώπων
να τηρήσω, σου το απαγορεύω.

ΜΗΔΕΙΑ

Δεν υπάρχει άλλη λύση · όμως σε συγχωρώ που μιλάς
έτσι, εσύ δεν υποφέρεις όπως εγώ. 815

ΧΟΡΟΣ

Και θα φτάσεις, γυναίκα, στο σημείο να σκοτώσεις τα παιδιά;

ΜΗΔΕΙΑ

Μόνο έτσι τον άντρα μου θα πονέσω τρομερά.

ΧΟΡΟΣ

Κι εσύ θα γίνεις η πιο άθλια γυναίκα.

ΜΗΔΕΙΑ

Ας γίνω · ως τότε κουβέντα δεν θέλω καμιά.
Κι εσύ, πήγαινε να φέρεις τον Ιάσονα 820
(εσένα εμπιστεύομαι σε τέτοιες υποθέσεις),
μα μην του πεις για κείνα που σχεδιάζω,
αν θέλεις το καλό μου κι είσαι γυναίκα αληθινά.

ΧΟΡΟΣ

Από παλιά οι ευτυχισμένοι γιοι του Ερεχθέα,
παιδιά θεών ευλογημένων κι ιερής 825
πατρίδας γόνιοι, τρέφονται
με πάνδοξη σοφία, πάντοτε στον λαμπρότατο

αβροβαδίζοντας αιθέρα, εκεί που μια φορά οι άγιες 830
εννέα Πιέρειες Μούσες λέγεται πως
γεννήσανε την ξανθόμαλλη Αρμονία ·

κι απ' τον καλλίρροο Κηφισό, 835

λέει ο θρύλος, η Κύπρη παίρνοντας νερό,
φύσηξε άνεμο πάν' απ' τη χώρα μέτριο
και γλυκό · κι έχοντας πάντα 840

στα μαλλιά στεφάνι ρόδων που ευωδιάζουν,
στέλνει τους Έρωτες παρέα στη Σοφία,
σε κάθε τι το τέλειο μαζί της να ταιριάζουν. 845

Πώς λοιπόν των ιερών ποταμών
η πόλη και των θεών
η φιλόξενη χώρα
θα σε δεχτεί την παιδοκτόνο,
την ανόσια, αναμεσής των πολιτών; 850

Σκέψου τι χτύπημα στα παιδιά,
σκέψου τι φόνο πας να κάνεις.
Μη, γονατιστές με κάθε
τρόπο σ' ικετεύουμε,
μη σκοτώσεις τα παιδιά. 855

Με τι δύναμη στην ψυχή,
τι κουράγιο σε χέρι
και καρδιά
τον φόνο των παιδιών σου θα τολμήσεις;
Όταν στα μάτια θα τα δεις,
πώς τη μοίρα τους αδάκρυτη
θα ορίσεις; Δεν θα μπορέσεις,
όταν σ' ικετέψουν γονατιστά,
μ' αίμα το χέρι σου να βρέξεις
κάνοντας πέτρα την καρδιά. 860
865

ΙΑΣΟΝΑΣ

Με κάλεσες και ήρθα · μπορεί να είσαι εχθρική,
όμως τον στόχο σου τον πέτυχες, σ' ακούω ·
τι άλλο θέλεις από μένανε, γυναίκα;

ΜΗΔΕΙΑ

Ιάσονα, για όσα έχω πει ζητώ
συγγνώμη · να δείχνεις στην οργή μου ανοχή 870
είναι φυσικό με τόσα που περάσαμε μαζί.

Μίλησα στον εαυτό μου
και τον μάλωσα · άμυαλη, έχασες τον νου σου
και πας ενάντια σ' αυτούς π' αποφασίζουν για καλό,
εχθρεύεσαι αυτούς που κυβερνούν, 875

τον άντρα σου, που δρα για το συμφέρον το δικό σου
όταν παντρεύεται την πριγκιπέσσα κι αδέλφια
σπέρνει για τους γιους σου; Δεν παύεις
τον θυμό -τι σου συμβαίνει;- τώρα που οι θεοί μάς ευνοούν;

Δεν έχεις παιδιά ή αγνοείς πως 880
φεύγουμε και θα μας λείψουν αυτοί που μας αγαπούν;
Μ' αυτές τις σκέψεις είδα τι απερίσκεπτη

που ήμουν και μάταια θυμωμένη.
 Τώρα λοιπόν σε επαινώ που λογικά
 προνόησες για μας, ανόητη ήμουν εγώ, 885
 π' αφήφησα τα σχέδιά σου,
 ενώ στον γάμο θα 'πρεπε να παραστέκω,
 να χαίρομαι τη νύφη να βοηθώ.
 Είμαστε ό,τι είμαστε, κακές δεν θα πω,
 πάντως γυναίκες · μη γίνεις σαν εμάς 890
 ούτε σαν νήπιο ν' απαντάς.
 Συγγνώμη ζητώ κι ομολογώ πως υπολόγισα κακώς,
 τώρα καλύτερα τα θεωρώ.
 Παιδιά-παιδιά, ελάτε, μη μένετε στο σπίτι,
 βγείτε ν' αγκαλιάσετε και να μιλήσετε 895
 στον πατέρα σας όπως εγώ, να κάνετε
 με τη μάνα σας αγάπη το μίσος το παλιό ·
 έχουμε ειρήνη, διώξαμε τον θυμό.
 Κρατήστε το δεξί του χέρι · αχ,
 πόσο με βασανίζει αυτό που κρύβω στο μυαλό. 900
 Άραγε θα ζήσεν' αρκετά, παιδάκια μου,
 ν' απλώσετε ξανά το χέρι σας το λατρευτό; Η δύστυχη
 κοντεύω να δακρύσω, με πλημμυρίζει φόβος.
 Με τον πατέρα σας τον πόλεμο τελειώνω και 905
 δάκρυα μου γεμίζουν το πρόσωπο το τρυφερό.

ΧΟΡΟΣ

Και στα δικά μου μάτια έτρεξε δάκρυ ζεστό ·
 μακάρι να μη γίνει πιο μεγάλο το κακό.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Μπράβο, γυναίκα, και για τα πριν δεν σε κατηγορώ ·
 να θυμώνουν οι γυναίκες είναι λογικό 910
 όταν οι άντρες τις πουλάνε μ' άλλο γάμο, κρυφό.
 Όμως η γνώμη σου άλλαξε προς το καλό
 και με τον χρόνο το κατάλαβες το νικηφόρο
 κόλπο · αυτό θα πει πως είσαι λογική.
 Όσο για σας, παιδιά μου, φρόντισα 915
 να 'στε ασφαλή με τη βοήθεια των θεών
 στην Κόρινθο, μια μέρα, το γνωρίζω,
 πρώτοι θα 'στε με τ' αδέλφια σας.
 Πρώτα να μεγαλώσετε λοιπόν · για τ' άλλα θα φροντίσω
 εγώ κι όποιος θεός θέλει για μας καλό.
 Ωραία αναθρεμμένους θέλω να σας δω στις εφηβείας 920
 να φτάνετε το τέλος, πιο δυνατούς απ' τον εχθρό.
 Γυναίκα, γιατί τα μάτια σου βρέχουν δάκρυα χλωμά
 και στρέφεις το λευκό σου μάγουλο αλλού,
 τα λόγια μου δεν σου 'δωσαν χαρά;

ΜΗΔΕΙΑ

Δεν έχω τίποτα. Σκέφτομαι τα παιδιά.

925

ΙΑΣΟΝΑΣ

Μη φοβάσαι · θα τα τακτοποιήσω εγώ.

ΜΗΔΕΙΑ

Δεν φοβάμαι · βασίζομαι στον λόγο σου αυτό.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Τι τα μοιρολογάς, λοιπόν;

ΜΗΔΕΙΑ

Γυναίκα είμαι, έχω το δάκρυ εύκολο.

Τα γένησα · κι όταν ευχήθηκες να ζήσουν,
αναρωτήθηκ' αν θα γίνει και θλίψη ένιωσα.

930

Αλλά γι' αυτά που ήρθες να μου πεις,
κάποια τα είπαμε, τ' άλλα θα σ' τα θυμίσω εγώ.

Αφού οι άρχοντες με διώχνουν,
(για μένα είν' σωστό, ξέρω καλά,
να μη σας στέκομαι εμπόδιο,
μια και με βλέπετε σαν εχθρό,)

935

θα φύγω από δω,
μα για να βάλεις ένα χέρι να μεγαλώσουν τα παιδιά,
ζήτα τού Κρέοντα να μην τα εξορίσει.

940

ΙΑΣΟΝΑΣ

Δεν ξέρω αν θα τον πείσω, όμως πρέπει να προσπαθήσω.

ΜΗΔΕΙΑ

Τότε πες στη γυναίκα σου τον πατέρα της
να ικετέψει να μην εξορίσει τα παιδιά.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Αυτό θα κάνω, εκείνη -πιστεύω- θα την πείσω.

ΜΗΔΕΙΑ

Αν είναι σαν όλες τις γυναίκες, θα πειστεί.

945

Αλλά σ' αυτό θα σε βοηθήσω και εγώ·
θα της στείλω τα ωραιότερα δώρα
του κόσμου, ξέρω απ' αυτά,
[πέπλο λεπτό και σφυρήλατο στεφάνι από χρυσό,]

θα τα πάνε τα παιδιά. Γρήγορα
μια υπηρέτρια τα δώρα να μου φέρει.

950

Όχι μια, χίλιες φορές θα ευτυχήσει,
όταν θα έχει στο κρεβάτι τον καλύτερο, εσένα,
και τα στολίδια αποκτήσει που κάποτε ο Ήλιος,

ο παππούς μου, είχε στα τέκνα του κληροδοτήσει. 955
Γιοι μου, κρατήστε τούτα τα δώρα γάμου
και στη νύφη που ευτυχεί να
πάτε · είναι όπως πρέπει και θα τα δεχτεί.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Τι μένεις μ' άδεια χέρια, κουτή; 960
Νομίζεις πως σπανίζουν τα πέπλα στην αυλή
και ο χρυσός; Φύλαξέ τα, μην τα δίνεις.
Αν έχω κάποι' αξία
γι' αυτή, σε βεβαιώ, με βάζει πάν' απ' τη χλιδή.

ΜΗΔΕΙΑ

Κι εσύ μη διαφωνείς · τα δώρα, λένε, πείθουν και θεούς · 965
μύρια λόγια αξίζουν λιγότερο απ' το χρυσάφι στους θνητούς.

Έχει τη μοίρα με το μέρος της, [στηρίζουν οι θεοί
τη νέα στην εξουσία] · των παιδιών την εξορία
με τη ζωή μου θ' άλλαζα κι όχι μόνο με χρυσό.
Παιδιά μου, όταν θα μπίτε στο πλούσιο παλάτι,
τη νέα γυναίκα του πατέρα σας κι αφέντρα μου 970
να ικετέψετε να μη σας διώξει από τη χώρα
και δώστε της τα δώρα · μα πρέπει πάν' απ' όλα
η ίδια να τα πάρει, στα χέρια τα δικά της.

Πηγαίνετε, γρήγορα · για κείνα που η μάνα σας ποθεί
να φέρετε είδηση καλή κι επιτυχία. 975

ΧΟΡΟΣ

Τώρα πια δεν ελπίζω πως θα ζήσουν τα παιδιά,
δεν ελπίζω · ήδη στη στράτα του χαμού βαδίζουν.
Στέμμα χρυσό θα πάρει η νύφη,
καταστροφή η δύστυχη θα πάρει ·
στα ξανθά της τα μαλλιά θα βάλει του Άδη 980
το στολίδι μόνη, με τα ίδια της τα χέρια.

Απ' ομορφιά και θεία λάμψη θα πειστεί πέπλο
και στέμμα να φορέσει ·
στον Κάτω Κόσμο νύφη θα ντυθεί. 985
Σε τέτοια παγίδα θα πιαστεί
η μαύρη, σε τέτοια μοίρα του θανάτου · απ' το κακό
δεν θα σωθεί.

Κι εσύ δυστυχισμένε, άτυχε γαμπρέ 990
της αυλής,
δεν ξέρεις τα παιδιά σου
σε τι όλεθρ' οδηγείς,
σε τι απαίσιο τέλος τη σύζυγό σου.

Κακόμοιρε, πόσο ξεμάκρυνες απ' τ' όνειρό σου. 995

Ύστερα θρηνώ για τον καημό σου,
δυστυχισμένη
μάννα, που θα σκοτώσεις
τα παιδιά για το κρεβάτι,
αυτό που άνομα παράτησε
ο άντρας σου και ζει με άλλη. 1000

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Κυρία, να τ' αγόρια σου, απαλλαχθήκαν' απ' την εξορία,
κι η νύφη η βασιλική μετά χαράς τα δώρα
πήρε · ειρήνη έχουν τα παιδιά απ' την αυλή.

Αλλά...

δεν πρέπει να χαρείς, προς τι η ταραχή;
[Τι στρέφεις το πρόσωπο αλλού
κι αυτό που λέω δεν σ' ευχαριστεί;] 1005

ΜΗΔΕΙΑ

Συμφορά.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Αυτό δεν συμφωνεί μ' εκείνο που σου είπα.

ΜΗΔΕΙΑ

Συμφορά και πάλι συμφορά.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Μήπως είμαι άγγελος κακών
και δεν το ξέρω, έσφαλα που πίστεψα πως έφερα καλά; 1010

ΜΗΔΕΙΑ

Ό,τι είπες, είπες · δεν μου φταις εσύ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Τότε τι κλαις και σκυθρωπιάζεις;

ΜΗΔΕΙΑ

Υπάρχει λόγος, γέροντα · οι θεοί
κι εγώ με τη μανία μου τα καταφέραμε έτσι.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Μη χάνεις το θάρρος σου · θα σε φέρουν πίσω τα παιδιά. 1015

ΜΗΔΕΙΑ

Πρώτη εγώ, η άτυχη, θα «στείλω» άλλους.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ

Δεν είσαι η μόνη που στερείται τα παιδιά της ·
είμαστε άνθρωποι, πρέπει να υποφέρουμε καρτερικά.

ΜΗΔΕΙΑ

Θα κάνω υπομονή · κι εσύ πήγαινε μέσα
για τη φροντίδα των παιδιών την καθημερινή. 1020

Παιδιά μου, αχ, παιδιά μου, έχετε πόλη,
έχετε σπίτι, κι αφήνοντας εμένανε τη δύστυχη,
δίχως μάνα θα μένετ' εκεί για πάντα ·
εγώ εξόριστη θα πάω σ' άλλη γη,
πριν σας χαρώ κι ευτυχισμένα να σας δω, 1025

πριν ετοιμάσω για λουτρό, νύφη και νυφικό
κρεβάτι, πριν να κρατήσω του γάμου σας λαμπάδες.

Σ' αυτό το χάλι μ' έριξε το γινάτι.

Μάτια, παιδιά μου, σας ανάθρεψα,
μάτια τα βάσανα κι οι κόποι, 1030
της γέννας οι αβάσταχτοι οι πόνοι.

Είχα ελπίδες η άμοιρη
πολλές, ότι θα με γηροκομήσετε,
κι όταν πεθάνω, θα με νεκροστολίσετε,
μοίρα ζηλευτή για τους ανθρώπους · πάνε τώρα 1035
κι οι ελπίδες οι γλυκές. Χωρίς εσάς

θα ζήσω μες στη θλίψη και τον πόνο.

Κι εσείς με μάτια όλο αγάπη τη μάνα σας
δεν θα ξαναδείτε, τώρα που άλλη ζωή θα ζείτε.

Αχ, αχ · πώς με κοιτάνε τα ματάκια σας,
πώς μου γελάτε για στερνή φορά. 1040

Ωχ · τι θα κάνω; Χάνω το κουράγιο μου,
γυναίκες, όταν κοιτώ τα προσωπάκια τους τα γελαστά.

Δεν μπορώ · αφήνω «γεια» στα σχέδια
τα πρώτα · θα πάρω μαζί μου τα παιδιά. 1045

Γιατί με τον χαμό τους τον πατέρα
να πληγώσω και δυο φορές να βαλαντώσω;

Όχι, λοιπόν, δεν θα το κάνω · ας πάνε στο καλό τα σχέδιά μου.

Μα τι μου συμβαίνει; Θέλω να με περιγελούν
που δίνω στους εχθρούς μου ασυλία; 1050

Θα το αντέξω; Είναι δειλία
και μόνο που μου πέρασε σκέψη αδυναμίας.

Παιδιά, πηγαίνετε στο σπίτι. Κι όποιοι δεν
επιτρέπεται να βλέπουν τη θυσία,
ας κάνουνε καλά · εγώ το χέρι μου δεν το λυγίζω. 1055

[Αααα...

Όχι, θυμέ μου, όχι, μην το κάνεις ·
παράτησέ τους, δύστυχη, και τα παιδάκια σου λυπήσου ·
χαρά που θα σου δίνουν όταν θα ζουν εκεί μαζί σου

Μα τους θεούς του Άδη που εκδικούνται,

ένα δεν πρόκειται να γίνει, στους εχθρούς μου 1060
ν' αφήσω τα παιδιά να λοιδορούνται.
Πρέπει να πεθάνουν · κι αφού
εγώ τους έδωσα ζωή, εγώ θα τους την πάρω.
Πάει και τελείωσε, και γυρισμό δεν έχει.]
Ήδη στο κεφάλι της το στέμμα στέκει, μέσα στο δίχτυ 1065
βλέπω του βασιλιά την κόρη να πεθαίνει.
Κι αφού στις δυστυχίας βαδίζω την οδό
και θα τα στείλω σε πιο δυστυχισμένη,
θέλω τα παιδιά να χαιρετήσω· δώστε μου,
δώστε μου το δεξί χεράκι σας να το φιλήσω. 1070
Χέρια και χείλη που τόσο αγαπώ
και πρόσωπα μ' ευγενική μορφή.
Ευτυχισμένα να 'στε κει · το δω
σάς στέρησε ο πατέρας. Πόσο γλυκιά η αγκαλιά,
τι μυρωδάτη ανάσα και δέρμα απαλό. 1075
Πηγαίνετε-πηγαίνετε · άλλο να σας κοιτώ
δεν το βαστώ, με γονατίζ' η συμφορά.
Ξέρω καλά τι πράμα πάω να κάνω,
μα κι απ' τη λογική μου ο θυμός είναι πιο πάνω,
αυτός είναι ο αίτιος των πιο μεγάλων συμφορών. 1080

ΧΟΡΟΣ

Πολλές φορές, ακόμη πιο λεπτές
συνάντησα υποθέσεις και σε διαμάχες
πήγα πιο μεγάλες απ' αυτές που κάνει
γυναίκα να κοιτάει.
Μούσα υπάρχει και σ' εμάς 1085
που με σοφία μάς μιλάει,
μα λίγες απ' το γένος μας,
σαν μία στις πολλές, θα βρεις
να είναι μορφωμένες.
Λέω λοιπόν πως οι θνητοί 1090
που σ' όλα είναι άπειροι κι ούτ' έχουνε
παιδιά, καλύτερα περνούν
από αυτούς που έχουν.
Οι άτεκνοι δεν ξέρουνε 1095
αν είν' καημός είτε χαρά
η ύπαρξη παιδιών, αφού δεν έτυχε σ' αυτούς,
γι' αυτό και αποφεύγουνε τους μόχθους τους πολλούς ·
κι όσοι στο σπίτι έχουνε παιδί
τρυφερό βλαστάρι, βλέπω τις έγνοιες
να τους τρώνε για μια ολόκληρη ζωή, 1100
πρώτα να δώσουνε σωστή ανατροφή
κι ύστερα πόρους να 'βρουν, να 'χουν να του αφήσουν ·
κι αν όλα τούτα για κακά,
αν για καλά παιδιά

τραβάνε, κανένας δεν το ξέρει.
Μα το χειρότερο σ' όλ' αυτά, 1105

για όλους τους ανθρώπους, τ' άφησα τελευταίο ·
ας πούμε πως βρήκανε πόρους άφθονους
και τα παιδιά ωρίμασαν πολύ
κι έγιναν άνθρωποι καλοί · το φέρνει
έτσι ο δαίμονας και παίρνει ο θάνατος 1110
στον Άδη τα παιδιά.

Πάνω στις άλλες λύπες
γιατί κι αυτή την τρομερή
σαν τίμημα για τα παιδιά
να ρίχνουν οι θεοί; 1115

ΜΗΔΕΙΑ

Εδώ και ώρα, φίλες, περιμένω εξελίξεις,
καραδοκώ για τα εκεί να δω πώς θα τελειώσουν.
Μα βλέπω του Ιάσονα
να 'ρχεται υπηρέτης · κομμένη η ανάσα του,
νέα θα έχει είδηση, κακή. 1120

ΆΓΓΕΛΟΣ

Σε σένανε μιλώ, που 'κανες το παράνομο και φοβερό,
Μήδεια, φεύγα-φεύγα, κι ούτε καράβι
μην αφήσεις ούτε τροχό.

ΜΗΔΕΙΑ

Και τ' εί' αυτό που έκανα κι αξίζω τέτοιο φευγιό;

ΆΓΓΕΛΟΣ

Πέθανε η πριγκίπισσα -δεν πάει ώρα- 1125
κι ο βασιλιάς μαζί απ' τα φαρμακερά σου δώρα.

ΜΗΔΕΙΑ

Το νέο το καλύτερο μου 'φερεις, ευεργέτη,
και φίλε από δω και τώρα.

ΆΓΓΕΛΟΣ

Τι λες; Σκέφτεσαι σωστά, γυναίκα, -τρελή θα 'σαι,- 1130
που το παλάτι ρήμαξες
και χαίρεσαι να το ακούς- διόλου δεν φοβάσαι;

ΜΗΔΕΙΑ

Έχω κι εγώ απάντηση
στους λόγους σου αυτούς· φίλε, βιαστικός δεν πρέπει να 'σαι,
πώς πεθάναν πες. Δύο φορές
θα το χαρώ, αν βρήκαν θάνατο φρικτό. 1135

ΆΓΓΕΛΟΣ

Όταν ήρθαν τα παιδιά με τον
πατέρα τους στην έπαυλη τη νυφική,
όσοι με τα δεινά σου είχαμε λυπηθεί, χαρήκαμε
οι δούλοι · έγινε σούσουρο πολύ κι αμέσως έφτασε στ' αυτιά μας
πως η παλιά διαμάχη σας είχε τερματιστεί. 1140

Άλλος φιλούσε τα χεράκια κι άλλος τα ξανθά τους τα μαλλάκια ·
και μες στην πολλή χαρά κι ο ίδιος
τα συνόδευσα εκεί που μένουν οι γυναίκες.
Μα η κυρία του σπιτιού π' αντί για σένα υπηρετούμε,
προτού τα δυο σου τα παιδιά κοιτάξει, 1145
μόνο στον Ιάσονα τα μάτια της είχε τάξει ·
έκρυψε το βλέμμα της
κι απέστρεψε το πρόσωπο το λευκό
με αηδία για των παιδιών τον ερχομό. Κι ο άντρας σου
πήρε της νέας την οργή και τον πικρό θυμό 1150
μ' αυτά τα λόγια · μην είσαι εχθρική μ' αυτούς που αγαπώ,
πάψε να χολοσκάς και ξανακοίταξέ μας,
φίλους να θεωρείς αυτούς που εγώ τιμώ,
πάρε λοιπόν τα δώρα και ζήτα τού πατέρα σου
για χάρη μου ν' αφήσει τα παιδιά εδώ. 1155

Σαν είδε τα κοσμήματα, δεν κρατήθηκε,
ενέδωσε σε όλα και, πριν
προλάβουν οι δικοί σου ν' απομακρυνθούν,
με το πολύχρωμο το πέπλο ντύθηκε,
στόλισε τα μαλλιά με το στεφάνι το χρυσό 1160
και τα 'σιαξε καλά σε καθρέφτη λαμπερό,
γελώντας με την άψυχη εικόνα του κορμιού της.
Άφησε ύστερα τον θρόνο και γύρισε
το σπίτι, πατούσε με αβρότητα το πόδι το λευκό,
μες στην καλή χαρά που πήρε δώρα, πολλές φορές 1165
κοιτάζοντας την τεντωμένη φτέρνα.
Και τότε συνέβη κάτι, θέαμα τρομερό ·
άλλαξε το χρώμα της απότομα,
με τρέμουλο στα πόδια της πλησίασε
στον θρόνο και πάνω του σωριάστηκε για να μην πέσει κάτω. 1170

Κι από τις δούλες μια γριά νόμισε πως
της ήρθε τρέλα από τον Πάνα ή άλλο θεό
κι ούρλιαξε βακχικά πριν δει στο στόμα της
λευκό αφρό, τις κόρες των ματιών
να στρέφονται, τη σάρκα δίχως αίμα · 1175
άλλαξε τότε την ολολυγή με δυνατή κραυγή
θρηνητική. Αμέσως μια στου βασιλιά το σπίτι
πήγε κι άλλη στον νέο τον γαμπρό,
να πούνε για της νύφης τον χαμό · όλο
το σπίτι σείστηκε από το ποδοβολητό. 1180

Κι όσα το στάδιο να γυρίσει

θέλει λεπτά ο αθλητής, να τερματίσει,
τόσα κι εκείνη έκανε να ξυπνήσει, άνοιξε τα μάτια
η άτυχη κι έβγαλε βογκητό.

Γιατί το πλήγμα που δεχόταν ήταν διπλό· 1185
απ' το χρυσό στεφάνι που στεκόταν στα μαλλιά
έρρεαν φλόγες θαυμαστές από αδάμαστη φωτιά
κι ο πέπλος ο λεπτός, απ' τα παιδιά σου προσφορά,
κατέτρωγε της δύσμοιρης το άσπρο δέρμα.

Τινάχτηκε σαν φλόγα από τον θρόνο κι έφυγε 1190
κουνώντας πέρα-δώθε κεφάλι και μαλλιά,
το στέμμα να πετάξει · αλλά σφιχτά
δεμένος ήταν ο χρυσός, και η φωτιά, όταν την κόμη
έσεισε, φούντωσε πιο πολύ, διπλά.

Έπεσε στο πάτωμα χαμένη από τη συμφορά, 1195
μόνο ο πατέρας της μπορούσε να τη γνωρίσει ·
τα μάτια της δεν είχαν την προηγούμενη μορφή,
το πρόσωπο δεν ήταν ίδιο κι αίμα η κορυφή
του κεφαλιού εστάλαζε σμιγμένο με φωτιά,
οι σάρκες απ' τα κόκκαλα σαν δάκρυ πεύκου 1200
τρέχανε, του φαρμακιού τα στόματα δεν ήταν ορατά,
είδαμε πράγματα φριχτά · τρέμανε όλοι ν' αγγίξουν
τη νεκρή · η τύχη της μας δίδαξε καλά.

Κι ο άμοιρος πατέρας, που δεν τα είδε αυτά, 1205
έπεσε πάνω στη νεκρή σαν μπήκε μέσα ξαφνικά.
Σπάραξε αμέσως, την πήρε αγκαλιά
να τη φιλήσει και να της μιλήσει · δυστυχισμένο μου παιδί,
ποιος δαίμονας τόσο άτιμα σ' έστειλε στην καταστροφή,
ποιος από μένα τον γέροντα ημιθανή 1210
σε πήρε; Ω, μακάρι μαζί σου, παιδί μου, να χαθώ.

Κι αφού σταμάτησε το μοιρολόι το γοερό,
πήγε να ξαναστήσει το γέρικο κορμί,
μα σαν κισσός στη δάφνη τυλιγμένος κόλλησε
πάνω στον πέπλο τον λεπτό κι έδωσ' αγώνα τρομερό ·
γιατ' ήθελε στα πόδια πάλι να σταθεί 1215
κι εκείνη απάνω του σφιχτά είχε πιαστεί · με βία αν έκανε
ν' απαλλαγεί, απ' τα κόκκαλα θα έβγαине η σάρκα η γεροντική.

Εν τέλει άφησε ο δύσμοιρος την τελευταία του
πνοή · δεν μπόρεσε τον Χάρο να νικήσει.

Γέρος πατέρας και παιδί κείτονται νεκροί 1220
ο ένας πλάι στον άλλο κι είναι να τους κλαις.

Όσο για τη δική σου μοίρα, δεν είναι τίποτα να λες ·
άλλωστε θα μάθεις ποια θα λάβεις για τη ζημιά επιστροφή.

Δεν είναι πρώτη φορά που λέω τον άνθρωπο σκιά
κι ούτε φοβάμαι να το ξαναπώ, όποιος απ' τους θνητούς 1225
νομίζει σοφό τον εαυτό του και σχεδιαστή προσεκτικό,
είναι ο πιο κουτός απ' όλους.

Ουδείς απ' τους ανθρώπους ευτυχής ·

κι αν για τον ένα ρέει πολύ το χρήμα, πιο τυχερός
θα είναι από άλλον, μα όχι ευτυχής.

1230

ΧΟΡΟΣ

Φαίνεται, τη μέρα τούτη ο θεός πολλά
και δίκαια φύλαξε για τον Ιάσονα κακά.
[Ω, δύστυχη, πόσο με θλίβει η συμφορά σου,
του Κρέοντα κορίτσι, στου Άδη τα παλάτια
πας από τον γάμο που 'κανε μ' αυτόν η αφεντιά σου.]

1235

ΜΗΔΕΙΑ

Φίλες, είναι αποφασισμένο, γρήγορα
σκοτώνω τα παιδιά και φεύγω από δω
κι ας μην καθυστερώ, δεν δίνω τα παιδιά
να τα σκοτώσει άλλο χέρι, πιο σκληρό.
Είναι ανάγκη να πεθάνουν · κι αφού πρέπει,
εγώ που τα γέννησα εγώ και θα το κάνω.
Καρδιά μου, ετοιμάσου · δεν θα
κάνεις τ' αναγκαίο και τρομερό κακό;
Έλα, χέρι μου ταλαίπωρο, σπλίσου,
πάρε μαχαίρι και κάνε το λυπηρό το βήμα,
μη δειλιάζεις, μη θυμάσαι τα παιδιά,
πως τ' αγαπάς πολύ και πως τους έδωσες ζωή,
αυτή τη μέρα τη μικρή τα λησμονείς
κι ύστερα τα θρηνείς · τους δίνεις θάνατο,
μα τ' αγαπάς · εσύ, μια γυναίκα που δυστυχείς.

1240

1245

1250

ΧΟΡΟΣ

Ω, Γη κι ολόφωτη
ακτίνα του Ηλίου, δέστε, δέστε τη
γυναίκα της καταστροφής, πριν φονικό
απλώσει χέρι στα παιδιά της ·
απ' τη γενιά σου, Ήλιε, τη χρυσή
βλαστήσαν, κι αν αίμα θεϊκό χύνει
θνητός, φόβος με κρατεί.
Μα τώρα, φως που γεννήθηκες από τον Δία, υπό-
ταξε, σταμάτα κι από το σπίτι βγάλε τη μαύρη
που το στοίχειωσε του φόνου Ερινύα.
Μάτια κόπιασες για τα παιδιά,
μάτια γέννησες τ' αγαπημένο γένος, εσύ
που πέρασες των Συμπληγάδων σκοτεινά,
των βράχων άξενα στενά.
Γιατί, δυστυχισμένη, την ψυχή σου
πλακώνει οργή κι η μια φονική ορμή
διαδέχεται την άλλη;
Άγριο πράμα να σκοτώνει συγγενής
τον συγγενή, στους φονιάδες

1255

1260

1265

και στα σπίτια τους συμφορές ρίχνουν οι θεοί. 1270

ΠΑΙΔΙΑ

Βοήθεια.

ΧΟΡΟΣ

Ακούς πώς φωνάζουν τα παιδιά, ακούς; 1273

Άθλια, καταραμένη γυναίκα. 1274

ΠΑΙΔΙ Α΄

Από της μάνας μας τα χέρια πώς σωνόμαστε; 1271

ΠΑΙΔΙ Β΄

Δεν ξέρω, αδερφούλη μου · χανόμαστε. 1272

ΧΟΡΟΣ

Να μπούμε μέσα; Πρέπει να τα σώσουμε. 1275

ΠΑΙΔΙ Α΄

Για όνομα θεού, ελάτε · γρήγορα.

ΠΑΙΔΙ Β΄

Μας σφάζει.

ΧΟΡΟΣ

Από σίδερο ή πέτρα είσαι, άθλια, που θες να τα
θερίσεις με το ίδιο σου το χέρι. 1280

Μία, μόνο μία, τα χρόνια τα παλιά,
άπλωσε χέρι φονικό στα λατρεμένα της παιδιά,
η σαλεμένη από την Ήρα Ινώ, όταν
την έβγαλε απ' το παλάτι να πλανιέται,
έγκλημα έκανε στυγνό κι έπεσε
στη θάλασσα από ψηλά
παίρνοντας μαζί της και τα δυο παιδιά.

1285

Ποιο άλλο κακό δεν είναι πιθανό; Ω, γάμοι των γυναικών
γεμάτοι πόνο, πόσα στους ανθρώπους φέρνετε κακά.

1290

ΙΑΣΟΝΑΣ

Γυναίκες, στέκετε ώρα στο σπίτι αυτό κοντά,
άραγε είναι μέσα αυτή που έκανε τα τρομερά,
η Μήδεια, λέω, είναι μέσα ή έφυγε μακριά;
Καλά θα κάνει να κρυφτεί κάτ' απ' τη γη
ή στα ουράνια βάθη να χαθεί,
αν θέλει να μη λογοδοτήσει στην αυλή.

1295

Σκότωσε βασιλιά και νομίζει πως
θα φύγει από δω χωρίς να δικαστεί;

1300

Για τα παιδιά με νοιάζει, όχι γι' αυτή ·
απ' όσους πείραξε θα τιμωρηθεί,
εγώ να σώσω τα παιδιά μου έχω 'ρθει
από του βασιλιά τους συγγενείς
κι όποιον τον ανόσιο φόνο ζητά να εκδικηθεί.

1305

ΧΟΡΟΣ

Δεν ξέρεις τι κακό σε βρήκε, καψερέ ·
αλλιώς, Ιάσονα, δεν θα μιλούσες έτσι.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Τι είναι πάλι τούτο; Θέλει κι εμένανε να ξεπαστρέψει;

ΧΟΡΟΣ

Από το χέρι της πήγανε οι γιοι σου.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Τι λες; Αχ, μ' έχει καταστρέψει.

1310

ΧΟΡΟΣ

Τα παιδιά σου, λέω, δεν υπάρχουν πια.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Πού τα σκότωσε; Στο σπίτι ή κάπου εδώ κοντά σε μένα;

ΧΟΡΟΣ

Άνοιξε την πόρτα και θα τα δεις σφαγμένα.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Εμπρός, δούλοι, ξεκλειδώστε τη αμέσως,
σπάστε τη, τους γιους μου να δω
τους σκοτωμένους κι αυτή τη φόνισσα,
να την εκδικηθώ.

1315

ΜΗΔΕΙΑ

Γιατί με βία βροντάς την πόρτα κι απειλείς,
ψάχνεις για νεκρά παιδιά και δολοφόνο;
Μην κουράζεσαι. Αν με χρειάζεσαι,
πες μου τι θέλεις, να με πιάσεις δεν μπορείς ·
κοίτα τι αμάξι ο Ήλιος ο παππούς
μού έδωσε, προστάσι' απ' τους εχθρούς.

1320

ΙΑΣΟΝΑΣ

Ω, πόσο σε μισούμε, γυναίκα σιχαμένη,
εγώ, οι θεοί κι όλη η οικουμένη,
που το μαχαίρι έμπηξες σε παιδιά από σένα
γεννημένα και σ' ατεκνία καταδίκασες εμένα.

1325

Με τι πρόσωπο θωρείς τον ήλιο
 και τη γη, εσύ που διέπραξες την πιο μεγάλη ύβρη;
Να χαθείς · είμαι στα καλά μου τώρα, τότε δεν ήμουν,
 που σε πήρ' από τη βάρβαρη τη χώρα 1330
 και σ' έφερα σε σπίτι ελληνικό, μεγάλο κακό,
 πρόδωσες πατέρα κι αυτή που σ' ανάθρεψε τη χώρα.
Εξαιτίας σου λοιπόν πληρώνω στον θεό ·
 σκότωσες τον ίδιο σου τον αδερφό
 για ν' ανεβείς στην καλόπλωρη **Αργώ**. 1335
Έτσι αρχίσαν' όλα · αφότου με παντρεύτηκες
 και μου 'κανες παιδιά,
 μου τα 'σφαξες για το κρεβάτι.
Καμιά **Ελληνίδα** δεν θα τα 'κανε αυτά,
 ποτέ δεν θα τολμούσε, μα όλες τις αγνόησα εγώ 1340
 και πήρα εσένα, σε γάμο ολέθριο και μισητό,
 εσένα που μοιάζεις με γυναίκα, ενώ από τη
Σκύλλα είσαι τέρας πιο φρικτό.
Εσένα που μύρια βρισίδια να σου πω,
 κανένα δεν σ' αγγίζει · τέτοιο θράσος έχεις · 1345
 χάσου, φόνισσα των παιδιών σου, στοιχείο κακοποιό.
Δεν μου μένει άλλο, τη μοίρα μου θρηνώ,
 τον νέο γάμο μου δεν θα χαρώ,
 τα παιδιά που έσπειρα κι ανάθρεψα
 να τους μιλήσω ζωντανά δεν θα ξαναδώ. 1350

ΜΗΔΕΙΑ

Πολλά θα είχα να σου πω απέναντι σ' αυτά
 τα λόγια, αν ο πατέρας **Δίας** αγνοούσε
 πώς σου φέρθηκα εγώ και ποια πληρωμή σου πήρα ·
 νόμιζες τον γάμο μας θ' άφηνα ν' ατιμάσεις,
 για να γελάς σε βάρος μου, καλά και να περάσεις 1355
 με την κόρη εκείνου που σας πάντρεψε,
 του **Κρέοντα**, που τον τιμώρησα γιατί μ' εξόρισε.
Αν θες, πες με και λέαινα γι' αυτά
 και **Σκύλλα** που κατοίκησε στον βράχο της **Τοσκάνης**,
 φτάνει που σε πέτυχα όπως έπρεπε, στην καρδιά. 1360

ΙΑΣΟΝΑΣ

Κι εσύ πονάς για όσα έκανες φρικτά.

ΜΗΔΕΙΑ

Και βέβαια πονάω, όμως μαζί μου δεν γελάς.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Κοιτάξτε τι μάνα έτυχε στα παιδιά μου, σατανάς.

ΜΗΔΕΙΑ

Από το πάθος του πατέρα σας χαθήκατε, παιδιά μου.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Δεν ήταν δικό μου το χέρι που τα σκότωσε.

1365

ΜΗΔΕΙΑ

Ήταν η ύβρη σου κι ο γάμος ο καινούριος.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Για το κρεβάτι τα σκότωσες λοιπόν, γι' αυτό;

ΜΗΔΕΙΑ

Το πλήγμα για μια γυναίκα σου φαίνεται μικρό;

ΙΑΣΟΝΑΣ

Μικρό, αν είναι λογική · όμως εσύ σε όλα φέρνεις την καταστροφή.

ΜΗΔΕΙΑ

Σε πονά που τα παιδιά είναι νεκρά.

1370

ΙΑΣΟΝΑΣ

Στη μνήμη θα είναι ζωντανά και θα σε βασανίζουν.

ΜΗΔΕΙΑ

Ξέρουν οι θεοί ότι για όλα φταις εσύ.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Ξέρουν όμως και τι κατάπτυστη έχεις ψυχή.

ΜΗΔΕΙΑ

Μίσησέ με · να σ' ακούω δεν μπορώ.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Επίσης, κι εγώ · εύκολα θα σε ξεφορτωθώ.

1375

ΜΗΔΕΙΑ

Πώς; Τι να κάνω; Το θέλω κι εγώ αυτό.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Άσε με να θάψω τους νεκρούς μου, να τους κλάψω.

ΜΗΔΕΙΑ

Ποτέ, μ' αυτά τα χέρια θα τα θάψω,
αφού τα τάξω στης Ακράϊας Ήρας τον ναό,
να μη βεβηλωθούν από εχθρό
κι ο τάφος τους μαζί · στου Σίσυφου τη γη

1380

θα καθιερώσω γιορτή και τελετή σεμνή,
να εξαγνίζεται εξής η πράξη μου η μιαρή.
Κι εγώ στη γη θα πάω του Ερεχθέα,
με του Πανδίονα τον γιο να ζήσω, τον Αιγέα.
Κι εσύ, ο κακός, τέλος κακό θα βρεις, όπως σου πρέπει,
απομεινάρι της Αργώς θα σου 'ρθει στο κεφάλι,
αφού το τέλος το πικρό του γάμου μας θα δεις.

1385

ΙΑΣΟΝΑΣ

Από την Ερινύα των παιδιών σου θα χαθείς
κι από τη θεία Δίκη θα τιμωρηθείς.

1390

ΜΗΔΕΙΑ

Ποιο πνεύμα ή θεός θα σε ακούσει,
που ξένο εξαπάτησες και όρκο δεν τον κράτησες;

ΙΑΣΟΝΑΣ

Έλεος-έλεος, φόνισσα των παιδιών σου βρομερή.

ΜΗΔΕΙΑ

Πήγαινε σπίτι, σε περιμένει η γυναίκα σου νεκρή.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Πάω ο άμοιρος, χωρίς τα δυο μου τα παιδιά.

1395

ΜΗΔΕΙΑ

Κράτα το κλάμα σου και για τα γηρατειά.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Παιδιά μου, αγαπημένα.

ΜΗΔΕΙΑ

Μόνο απ' τη μάνα τους, όχι από σένα.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Γι' αυτό τα 'χεις σφαγμένα.

ΜΗΔΕΙΑ

Για να συντρίψω εσένα.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Έλεος, θέλω τα στόματα τα λατρεμένα
ο δυστυχής να τα φιλήσω.

1400

ΜΗΔΕΙΑ

Τώρα τους μιλάς και τα φιλάς,

κάποτε τ' απωθούσες πίσω.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Προς θεού, δώσ' τα μου,
τ' απαλά κορμάκια τους ν' αγγίξω.

ΜΗΔΕΙΑ

Ποτέ. Άδικα το ζητάς.

ΙΑΣΟΝΑΣ

Δία, βλέπεις πώς με πετά
και τι μου κάνει το σιχαμερό
λιοντάρι που μου 'φαγε τα παιδιά;

1405

Με όλη μου τη δύναμη
θα φωνάζω, θα θρηνώ,
του θεούς μάρτυρες θα καλώ,
που τα παιδιά μου σκότωσες και δεν αφήνεις
να τ' αγγίξω, να τα θάψω,
ποτέ να μην τα έσπερνα σε σένα
για να τα δω στα χέρια σου χαμένα.

1410

ΧΟΡΟΣ

Πολλούς φυλά στον Όλυμπο ο Δίας θησαυρούς,
πολλά και τ' απροσδόκητα απ' τους θεούς ·
αυτά που περιμέναμε δε γίναν
και για τ' απρόσμενα οι θεοί τον δρόμο βρήκαν.
Έτσι απρόσμενο κι αυτό το τέλος ήταν.

1415

Καλαμάτα, Αύγουστος-Νοέμβριος 2018
Ιούλιος-Αύγουστος 2019

Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ
ΜΗΔΕΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΥΡΙΠΙΔΗ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟ
ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΘΗΚΕ, ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΚΑΙ ΔΕΘΗΚΕ
ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ ΤΟΥ 2019 ΣΤΗΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑ

